

vergadering **23**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 5 februari 2014

VOORLOPIGE VERSIE

Nog niet goedgekeurd door de sprekers
Niet citeren zonder de bron te vermelden

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	7
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein en Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne – 2457 (2013-2014) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	7
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verplaatsing van de vliegroutes rondom de luchthaven van Zaventem en het protest van vijf burgemeesters uit de Noordrand	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verplaatsing van de vliegroutes rondom de luchthaven van Zaventem en het protest van vijf burgemeesters uit de Noordrand	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verplaatsing van de vliegroutes rondom de luchthaven van Zaventem en het protest van vijf burgemeesters uit de Noordrand	8
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de compensatieclausules voor loopbaanbeslissingen in huwelijks- of samenlevingscontracten	12
ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken met betrekking tot de invoering van een huiskorting	15
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev – 2379 (2013-2014) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de nood aan een prioritaire aanpak van de inter- en intraregionale arbeidsmobiliteit door de VDAB, naar aanleiding van de nieuwe werkloosheidscijfers	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het functioneren van de VDAB, naar aanleiding van de nieuwe werkloosheidscijfers	18

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over ‘Kris Peeters On Tour’ door Vlaanderen en de werking van de Vlaamse Regering tot aan de verkiezingen van 25 mei 2014 23

ACTUELE VRAAG van de heer Chris Janssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de maatregelen die de Vlaamse Regering neemt om een verdere toename van de werkloosheid te voorkomen, onder meer in het licht van de door Europa toegekende ontwikkelingszones 26

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken 29

ACTUELE VRAAG van de heer Björn Rzoska tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de link tussen de resultaten van de jongste regionale rekeningen en het beleid van de Vlaamse Regering 29

ACTUELE VRAAG van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van het Overlegcomité van 5 februari 2014, wat de verkiezing van de voorzitter en ondervoorzitter van de raad van bestuur van het Agentschap voor Buitenlandse Handel betreft 32

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de nieuwe vertraging in het Oosterweeldossier 34

ACTUELE VRAAG van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het falende cliëntvolgsysteem bij de onthaalbureaus voor inburgering
ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de problemen met het nieuwe cliëntvolgsysteem KBI-connect bij de onthaalbureaus 36

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de beslissing van het Antwerpse stadsbestuur om zelf een ouderpremie voor kinderopvang in te voeren

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de Antwerpse stadspremie voor kinderopvang en het falende beleid ter zake van de Vlaamse Regering 40

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot Mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over maatregelen om jonge bouwers te helpen de eigen gezinswoning te financieren 44

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 47

ONTWERP VAN DECREET van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2012

– 23 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking 47

Artikelsgewijze bespreking 47

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Kaderconventie van de Raad van Europa over de bijdrage van cultureel erfgoed aan de samenleving, opgemaakt in Faro op 27 oktober 2005 en ondertekend op 25 juni 2012

– 2317 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking 47

Artikelsgewijze bespreking 48

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het Energiedecreet van 8 mei 2009

– 2319 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking 48

Artikelsgewijze bespreking 48

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Vera Jans, de heer Bart Van Malderen en de dames Helga Stevens, Katrien Schryvers, Else De Wachter, Lies Jans en Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

– 2339 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking 49

Artikelsgewijze bespreking 50

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev

– 2379 (2013-2014) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein en Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne

– 2457 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstellen tot spoedbehandeling 50

Bespreking 51

ONTWERP VAN DECREET van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2012

– 23 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming 53

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Kaderconventie van de Raad van Europa over de bijdrage van cultureel erfgoed aan de samenleving, opgemaakt in Faro op 27 oktober 2005 en ondertekend op 25 juni 2012

– 2317 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming 54

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het Energiedecreet van 8 mei 2009

– 2319 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming 54

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Vera Jans, de heer Bart Van Malderen en de dames Helga Stevens, Katrien Schryvers, Else De Wachter, Lies Jans en Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

– 2339 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

55

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev

– 2379 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

55

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein en Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne

– 2457 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

56

MOTIE van de dames Else De Wachter, Katrien Schryvers en Helga Stevens, de heer Bart Van Malderen en de dames Sonja Claes en Lies Jans tot besluit van de op 21 januari 2014 door mevrouw Else De Wachter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de lange wachttijden in de bijzondere jeugdzorg

– 2370 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

56

MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts, de dames Gwenny De Vroe en Lydia Peeters en de heer Bart Tommelein tot besluit van de op 21 januari 2014 door mevrouw Else De Wachter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de lange wachttijden in de bijzondere jeugdzorg

– 2372 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

57

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 21 januari 2014 door mevrouw Else De Wachter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de lange wachttijden in de bijzondere jeugdzorg

– 2378 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

57

MOTIE van de heren Bart Tommelein, Sas van Rouveroy, Jean-Jacques De Gucht, Jo De Ro en Peter Gysbrechts tot besluit van de op 21 januari 2014 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de opdracht van een marktonderzoeker bij de VRT die tevens politiek adviseur is van de Vlaamse minister-president

– 2374 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

58

MOTIE van de heren Wim Wienen en Chris Janssens en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 21 januari 2014 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de opdracht van een marktonderzoeker bij de VRT die tevens politiek adviseur is van de Vlaamse minister-president
– 2373 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

58

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

58

■

Voorlopige Versie

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Ivan Sabbe: ambtsverplichtingen;

Else De Wachter, Patricia De Waele, Jan Verfaillie: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Caroline Bastiaens, Sonja Claes, Kathleen Deckx, Cindy Franssen, Veerle Heeren, Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Marc Vanden Bussche: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 60/17)

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein en Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne

– 2457 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Marius Meremans bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Voorzitter, ik vraag de spoedbehandeling van een voorstel van resolutie van de heren Van Overmeire, Kennes, Roegiers, Tommelein en Hendrickx en van de dames Poleyn en De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne. Als motivatie wil ik meegeven dat de situatie daar dermate escaleert ...

De voorzitter: Neen, mijnheer Meremans, u moet de behandeling gewoon aanvragen. Dit wordt aan de agenda toegevoegd. Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verplaatsing van de vliegroutes rondom de luchthaven van Zaventem en het protest van vijf burgemeesters uit de Noordrand

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verplaatsing van de vliegroutes rondom de luchthaven van Zaventem en het protest van vijf burgemeesters uit de Noordrand

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verplaatsing van de vliegroutes rondom de luchthaven van Zaventem en het protest van vijf burgemeesters uit de Noordrand

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, het is al even geleden dat we hier nog spraken over de lawaaihinder rond de luchthaven van Zaventem. Gedurende een hele periode, zo'n tien jaar geleden, was het een wekelijks feuilleton. De groenen hebben daardoor zelfs de verkiezingen verloren, nietwaar mijnheer Sanctorum? Nu is het weer aan de orde.

Minister, gisteren liet u weten dat u naar de Raad van State zou stappen naar aanleiding van de beslissingen van de Federale Regering, meer bepaald door staatssecretaris van Mobiliteit Wathélet. Die beslissingen worden uitvoerbaar verklaard door Belgocontrol. Waarom gaat u precies naar de Raad van State? Er bestaat een grote misvatting. We hebben geen vliegwet. De vliegwet van Etienne Schouppe had er moeten komen, maar die is nooit helemaal rond geraakt. Nu werkt men ad hoc met ministeriële besluiten.

Uit de media maak ik op dat het gaat over het banengebruik. Door de nieuwe windnormen wordt baan 25R meer gebruikt dan baan 20. Op baan 25R stijgen de vliegtuigen op boven Diegem en dan gaan ze in de richting van Brussel. Ze komen te dicht bij de Noordrand, bij de ring en minder in de richting van het kanaal. Men probeert een gedeelte van Brussel te vermijden waardoor bepaalde gemeenten – Grimbergen en Strombeek – meer lawaaihinder krijgen.

Ik heb deze morgen technici van de luchthaven geraadpleegd. Ik vernam iets anders dan wat ik lees in de communiqués van de Vlaamse Regering en van de actiecomités. Minister, welke analyse hanteert u om naar de Raad van State te stappen? Waarom zijn de vliegroutes aangepast?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij aan bij de vraag van de heer Van Rompuy: wat is er precies aan de hand? Wat er op politiek vlak aan de hand is, weten we: de Noordrand is in de loop der tijden de vuilnisbak geworden. Telkens wanneer een probleem opdoemt, schuift men het naar daar door. Dat gebeurde in 1999 door minister Durant, die het lumineuze idee had om alle nachtvluchten te concentreren boven de Noordrand. Zo is het broze maatschappelijke evenwicht in de regio naar de vaantjes geholpen, en het is daar nooit meer goed gekomen. De heer Van Rompuy zei het al: af en toe duikt het probleem opnieuw op. Dan wordt de Noordrand opnieuw belast, ten gevolge van een beslissing van Brussel of van de Federale Regering.

Waarom stapt u naar de Raad van State? En waarom beperkt u zich tot de juridische middelen? Er bestaat nog zoiets als een Overlegcomité, om maar iets te zeggen. Er bestaat ook de noodzaak om op diverse domeinen samenwerkingsakkoorden af te sluiten. Er is dus

de juridische weg, maar ook nog de politieke weg die kan en volgens ons ook moet worden bewandeld. Hebt u daarover al nagedacht?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister, collega's, in concreto gaat het over twee gewijzigde vliegroutes, wat ertoe leidt dat de Noordrand nog meer vluchten over zich heen zal krijgen. Staatssecretaris Wathelet heeft die beslissing genomen. Die beslissing gaat lijnrecht in tegen het Luchthavenakkoord en de eisen van de Vlaamse Regering. Ik moet vaststellen dat u ingaat tegen een beslissing van de Federale Regering, waarin ook uw partij is vertegenwoordigd. Ik neem aan dat CD&V op het federale niveau iets te weinig op het dossier kan wegen. Ik vind het wel positief dat deze regering actie onderneemt.

Mijn vraag is dezelfde als deze van mijn collega's: waarom stapt u naar de Raad van State voor een geschil met Belgocontrol, dat toch een instantie is die tenslotte maar de beslissingen van staatssecretaris Wathelet en de van de Federale Regering uitvoert? Waarom kiest u niet voor een aanpak via het Overlegcomité? Het is niet de eerste keer dat men het Luchthavenakkoord schendt. Men schendt op flagrante wijze de Vlaamse eisen die in een advies eraan zijn toegevoegd. Ik begrijp uw aanpak niet goed.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, ik schets eerst de geschiedenis. In de luchthavenakkoorden is afgesproken dat er een evenwichtige spreiding zou gebeuren van de geluidsoverlast. Dat is ook in de commissie Leefmilieu al aan bod gekomen. De Vlaamse Regering heeft in 2010 gereageerd. In het standpunt staat dat de Vlaamse Regering akkoord kan gaan met de luchthavenakkoorden, maar met de uitdrukkelijke eis dat het gebruik van de start- en landingsbaan 25R wordt bijgestuurd. Vandaag stellen wij vast dat Belgocontrol instructies heeft gegeven om in de officiële richtlijnen van de Aeronautical Information Publication (AIP) twee vliegroutes – DENUT en CIV – op te schuiven, in de richting van het noorden. Dat zorgt ervoor dat de Noordrand meer wordt overvlogen. Dat is geen beslissing van de Federale Regering. Dat is geen gevolg van een wet.

Het gaat om een actie ten gevolge van de maatregel van Belgocontrol om dat in de officiële richtlijnen van AIP in te schrijven. Ten gevolge daarvan stellen wij vast dat het Luchthavenakkoord met voeten wordt getreden. Wij stellen ook vast dat de procedure niet is gerespecteerd. Er is niet overlegd met de Vlaamse Regering. Er is ook geen impactstudie gemaakt. Voorts is er geen uitspraak georganiseerd, en dat is volgens ons een inbreuk op het Verdrag van Aarhus. Dat zijn de redenen waarom wij naar de Raad van State stappen. Wij vragen de schorsing en uiteindelijk de vernietiging van de verschuivingen. Wij vechten dus de handeling van Belgocontrol aan.

Dat ligt volledig in de lijn van de beslissing die we in 2010 hebben genomen, en die we ook hebben laten nemen door de Federale Regering. Daarom stappen wij nu naar de Raad van State. Op basis van de handeling die gesteld is, is dat ook de enige juiste weg. Het gaat immers niet echt om een beslissing die genomen is in de Federale Regering.

De heer Eric Van Rompuy: Ik blijf betreuren dat er onvoldoende overleg gebeurd is. U hebt een jaar geleden al gezegd dat men beslissingen nam zonder dat de Vlaamse Regering daarbij betrokken was. Dat is een terecht punt.

Anderzijds ben ik bang dat, als men het opnieuw naar de Raad van State brengt en gaat juridiseren, de rechters van de Raad van State zullen beslissen over de routes die gebruikt mogen worden. We hebben dat in het verleden ook al gezien. Herinner u het plan-Anciaux en het plan-Landuyt, waarbij week na week rechtbanken oordeelden wat kon en wat niet, vaak op totaal willekeurige basis, al naargelang de rechter aan de oostkant of de noordkant woonde. Dat is dus een heel gevaarlijke piste.

Ik verwijt het de Vlaamse Regering niet, maar ik betreur dat die Vliegwet er nooit is gekomen. We hadden een plan-Schouppe. Die Vliegwet is er niet gekomen. Het gevolg is dat men nu ad hoc werkt. Ik heb horen gezegd dat dat het gevolg is van een interkabinettenoverleg en van een besluit van minister Wathelet. Anderen zeggen dat het van Belgocontrol komt.

Pas goed op welke argumenten men gebruikt. Het hele luchthavenakkoord is een doos van Pandora en ik zou absoluut niet willen dat die opnieuw omvergekegeld wordt, met alle gevolgen van dien.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, uit uw antwoord blijkt dat het weliswaar een juridisch dossier is, maar in eerste instantie toch een politiek dossier. Elke keer moet u vaststellen dat er geen overleg is met de Vlaamse Regering wanneer op federaal niveau beslissingen daaromtrent worden genomen, of zelfs nu door Belgocontrol. Dat is niet de Federale Regering, zegt u dan. Puur formeel is dat zo, maar als u dat wilt, kunt u de Federale Regering daar gerust over aanspreken.

Het is dus een politiek probleem van eenzijdigheid, van eenzijdig opleggen, eenzijdig afkondigen en dergelijke meer. Hebt u sinds 2010, ten aanzien van de luchthavenakkoorden, waar u bezwaren hebt geformuleerd met betrekking tot baan 25R, daar al antwoord op gekregen? Ik denk het niet. Op zulke politieke demarches moeten ook politieke demarches volgen, en niet louter juridische.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, we hebben het daar in de commissie al over gehad, niet specifiek over deze routes, maar wel over het wijzigen van de windnormen. U hebt toen verklaard dat er op 12 september 2013 vanuit het kabinet van de minister-president een brief is vertrokken naar staatssecretaris Wathelet, en dat daar op 10 december nog altijd geen antwoord op was gekomen. Is er intussen al een antwoord gekomen op die brief?

Waarom hebt u het probleem niet eerder aangekaart op het Overlegcomité? Ik denk dat er meer overleg nodig is, en niet alleen over dit dossier. Het komt immers steeds terug.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik moet eerlijk zeggen dat ik een beetje paf sta. Jaar na jaar na jaar vraag ik aan de minister-president om met de federale overheid in overleg te gaan over Belgocontrol en over de luchthaven. Dat is tot op vandaag niet gebeurd. Ik betreur dat ten zeerste.

Minister, als u thuis in dispuut bent met uw partner, trekt u ook niet onmiddellijk naar de rechter, maar probeert u eerst te overleggen. Ik vraag dat jaar na jaar na jaar, en ik hoop dat het er eindelijk van zal komen. Maar u hebt nu al het juridische luik opengetrokken, en ik betreur dat er niet eerst een grondig overleg geweest is over de luchthaven.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik treed de heer Van Rompuy bij dat er heel wat verwarring is ontstaan in de discussie over de luchthaven. In de Vlaamse Rand weet men het op de duur niet goed meer. Dat spelletje tussen de Vlaamse en de Federale Regering moet nu eindelijk eens stoppen. Het duurt nu al jaren. CD&V wast haar handen altijd in onschuld, maar jullie zitten zowel in de Vlaamse – met een CD&V-regeringsleider – als in de Federale Regering. Los het alstublieft op. De inwoners van de Vlaamse Rand hebben geen boodschap aan die spelletjes tussen de Vlaamse en de Federale Regering.

Minister Joke Schauvliege: Voor alle duidelijkheid, uiteraard is er overleg en is er al vaak overleg geweest. Mevrouw Eerlingen, het is wat eigenaardig dat u nu verwijst naar de windnormen en zegt dat er nog altijd niets is veranderd. We zijn in overleg gegaan over de windnormen, en die zijn aangepast op basis van het overleg dat de Vlaamse met de Federale

Regering heeft gehad. Mevrouw De Vroe, op dat vlak zijn er belangrijke stappen vooruit gezet.

Als je op een bepaald moment vaststelt dat het overleg geen resultaat heeft en dat men de AIP dan toch aanpast en die twee routes noordelijk legt, zodat er meer hinder is voor de Noordrand, dan moet je beslissen om actie te ondernemen. Mevrouw Eerlingen, in de commissie hebt u zelf gezegd dat je kunt blijven overleggen, maar dat het op een bepaald moment tijd is voor actie. Wel, de tijd voor actie is nu gekomen. Het was de enige juiste beslissing om die handeling aan te vechten bij de Raad van State, eerst en vooral de schorsing, zodat er op korte termijn een schorsing komt van de bijsturing van die twee routes, en dan ten gronde de vernietiging op basis van de procedure die niet is gerespecteerd.

Het gaat om drie punten. Een: het feit dat de Vlaamse Regering niet is geraadpleegd bij de aanpassing van die norm. Twee: er is geen impactstudie gemaakt. Drie: er is geen inspraak geweest, en dat is strijdig met het verdrag van Aarhus. Dat zijn heel duidelijke argumenten. Het was de enige juiste weg om daartegen actie te ondernemen bij de Raad van State.

Wat de rest betreft, tegen wat in het Luchthavenakkoord staat en wat correct is uitgevoerd, zijn we niet in beroep gegaan en hebben we geen opmerkingen gemaakt. Dit gaat echt in tegen de luchthavenakkoorden omdat er geen evenwichtige, billijke spreiding meer is in de Noordrand. Het is correct dat de Vlaamse Regering daarvoor naar de Raad van State stapt en hoopt dat er op die manier bijsturingen kunnen gebeuren.

De heer Eric Van Rompuy: We moeten inderdaad overleggen. Aan de Raad van State overlaten welke routes al dan niet bezwarend zijn, is niet de juiste manier. Dat is niet zijn taak. In het verleden hebben we te veel beslissingen gekend die getuigden van willekeur. De omgeving van de luchthaven vraagt stabiliteit. Die kan er alleen komen als de procedures worden gerespecteerd.

Minister, u hebt gelijk dat er onvoldoende overleg is, dat er eenzijdige beslissingen zijn genomen. Er moet dus overleg komen, maar er moet ook stabiliteit komen. Herinner u de luchthavenakkoorden van de heren Anciaux en Landuyt. Die zijn op 27 punten teruggefloten door de Raad van State, 27 beslissingen zijn er genomen tot er niets meer van overbleef. Nu hebben we nog altijd geen Vliegwet en dat betreurt ik ook, maar nu terug de juridische toer opgaan ... Het gaat tenslotte niet over het banengebruik. Het gaat niet over 25R of 20. Het gaat over routes binnen 25R, de kanaalroute versus de ringroute, die te veel bezwaard zijn, en daar hebben de burgemeesters van sommige gemeenten een punt.

Laat ons niet het hele akkoord juridiseren en opblazen vanwege een bezwarend element. Het is heel gevaarlijk als we daar in het zicht van de verkiezingen ... We kennen veel van die mensen uit de actiegroepen: er zijn verkiezingen, dus we zullen de politici onder druk zetten. Als je het langs de ene kant doet, moet je het ook langs de andere kant doen. Dat zou een heel slechte zaak zijn voor de luchthaven. *(Applaus bij Open Vld en Groen)*

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik blijf erbij dat het in de eerste plaats een politiek probleem is. U probeert het op een juridische manier op te lossen. Natuurlijk hebt u gelijk. In de hele discussie, in de hele saga hebben we altijd gelijk gehad, maar dat is nu eenmaal de kunst van de politiek. Men moet niet alleen gelijk hebben, men moet ook gelijk krijgen.

Of u dat nu alleen via de Raad van State gaat doen, en niet door onder meer het Overlegcomité in te schakelen, is nog maar de vraag.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, ik heb helemaal niet gezegd dat ik tegen actie ben. Ik ben er wel degelijk voorstander van dat er actie wordt ondernomen. Ik heb dat ook gezegd. Maar ik vraag mij toch ook af of er daarnaast niet ook nog meer overleg moet zijn, en of u niet via uw collega's van CD&V in de Federale Regering moet proberen voort te werken aan die uitvoering van het Luchthavenakkoord. Vanuit de Vlaamse Regering moet daar druk op worden uitgeoefend, en op het federale niveau moet het effectief worden uitgevoerd. Nu zijn

er een aantal routes in strijd met het Luchthavenakkoord, maar het Luchthavenakkoord in zijn geheel is ook nog niet uitgevoerd. Daarom pleit ik ervoor dat het zo snel mogelijk in zijn geheel wordt uitgevoerd. Ook de bewoners van de Oostrand en van andere gebieden in de ruime regio rond Zaventem wachten al jaren op de uitvoering van het Luchthavenakkoord.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de compensatieclausules voor loopbaanbeslissingen in huwelijks- of samenlevingscontracten

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, waarde collega's, Maarten is wetenschappelijk onderzoeker aan de universiteit en huwt met Caroline, verpleegster van beroep. Zij krijgen vlug twee kinderen. Maarten moet zijn doctoraat afwerken om professorabel te worden en Caroline besluit haar zware verpleegsterjob op te geven. Maarten behaalt zijn doctoraat, wordt docent, maar wordt verliefd op zijn assistente en besluit te scheiden. Caroline blijft achter met de kinderen, zonder job, zonder opgebouwde pensioenrechten. Dit is een textbookcase. *(Opmerkingen)*

Neen, het is niet biografisch bedoeld, minister, dat wil ik wel verduidelijken. *(Gelach)*

Er zijn gelijkenissen, maar het is niet biografisch bedoeld.

Minister, vijf jaar geleden, bij het begin van de legislatuur, hebt u in uw beleidsbrief aangekondigd dat u ging werken aan contractuele clausules om dit soort problemen, die zwaar onbillijk zijn ten opzichte van een partner, op te vangen. Eindelijk, na vijf jaar, zijn de experts van de KU Leuven en de UHasselt erin geslaagd om clausules op te stellen. Met Gent was het misschien wat sneller gegaan, over de Schelde gaat het altijd een beetje trager. Zij zijn erin geslaagd de clausules uit te werken. Die worden binnenkort gepubliceerd in een brochure van de notarissen en aan het publiek voorgesteld.

Minister, so far so good. Ik heb altijd uw initiatief daaromtrent gesteund. Spijtig dat het zo lang heeft geduurd. Maar wat zien we nu? Op federaal vlak werkt men ook aan deze problematiek. Open Vld wil compensatie door de rechter, CD&V wil een 50/50-split van de pensioenrechten, en uw coalitiegenoten beweren dat u in federale wateren zwemt en dat u nu eindelijk wakker schiet.

Minister, u laat dat allemaal over uw kop gaan, blijkbaar. Hoe verhouden die uitgewerkte voorstellen zich nu met de federale initiatieven? Ziet u die voorstellen als voorlopige oplossingen, als complementair of als alternatief?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, het is uiteraard duidelijk dat een federale regelgeving wenselijk zou zijn om die rechten te regelen. Maar in afwachting van een federale regelgeving heb ik in 2009 gezegd dat het belangrijk is om vanuit het gelijkheidsbeleid mensen te sensibiliseren voor de invloed die loopbaankeuzes kunnen hebben op hun leven, en vooral dat ze in het begin van een gezamenlijk leven daarover afspraken moeten maken. Ik heb toen gezegd dat we daarover clausules gingen uitwerken. Ik heb dat elk jaar opnieuw gezegd. Dat heeft inderdaad tijd gevergd omdat het een heel ingewikkelde affaire is. Dat is niet zo simpel. Je hebt verschillende statuten: zelfstandigen, ambtenaren, werknemers. Je hebt mensen die met vennootschappen werken, anderen doen dat niet. Je hebt verschillende mogelijke combinaties. Bovendien heb je ook fiscale gevolgen. Dat vergeet men heel vaak wanneer men dergelijke afspraken maakt. Dat is allemaal in kaart gebracht. Dat heeft een

dikke turf opgeleverd, die dan is vertaald naar iets wat begrijpelijk is. We hebben dan een brochure gemaakt voor notarissen en juridische adviseurs, waarin men individueel keuzes kan maken. En het een sluit het ander niet uit.

Wij hebben nu de mogelijkheid gecreëerd dat de mensen na die sensibilisering individueel de keuze maken om zo'n clause op te nemen. De federale wetgever kan de regelgeving verder aanpassen.

Ik wil er nog even op wijzen dat ik in maart 2012 de Federale Regering, en in het bijzonder de heer Vincent Van Quickenborne, die toen nog minister was, een brief heb gestuurd om te zeggen dat ik in de pers had gemerkt dat hij daar ook over nadacht. Ik wilde hem laten weten dat het Vlaamse gelijkheidsbeleid daar ook aan werkt. Wij waren daarover een studie aan het maken en ik wilde hem die studie en de onderzoekers zelf ter beschikking stellen. Dat is wat ik heb meegedeeld aan de Federale Regering. Het klopt dus niet wanneer sommigen gisteren zeiden dat ze uit de lucht vielen. Het is – en dat is niet meer dan normaal in een federaal land – meegedeeld aan de Federale Regering dat wij daarmee bezig waren en het best konden afstemmen.

Samengevat moet de Federale Regering een algemene regeling uitwerken. Vanuit het gelijkheidsbeleid hebben wij nu een oplossing aangeboden aan mensen om op individueel vlak de keuzes te maken.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik juich uw aanpak toe, vooral omdat ik vind dat de contractuele weg, waarbij de partners worden geresponsabiliseerd bij het samenleven of bij het huwen, de beste is. We zien ook in het familierecht en in het erfrecht een tendens naar maatwerk. Algemene regelingen die voor iedereen gelden zoals het vruchtgebruik voor de langstlevende echtgenoot op de gezinswoning en het voorbehouden gedeelte van de kinderen, worden nu geliberaliseerd zodat er meer maatwerk zou komen.

Ik zou het spijtig vinden dat er vanuit het federale niveau een soort uniforme regeling zou komen waardoor allerlei perverse effecten optreden. Ik vind de techniek van contractuele clauses in het secundair huwelijksvermogensrecht zoals we dat noemen, een ex-anteoplossing, waar de partners worden geresponsabiliseerd. Ik vind dat de beste manier. Ik hoop dat sp.a in de Federale Regering dat pad blijft bewandelen, tegen de betuttelende regelingen van de andere partijen in. Als er een algemene regeling komt op federaal vlak, zal dat de aantrekkelijkheid van uw clauses sterk verminderen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, als het goed is, dan is het goed en dan kan mijn fractie dat ook erkennen. Dit is een positief initiatief. Het is altijd beter om vooraf duidelijke afspraken te maken. Immers, wanneer het misloopt, gaan partijen niet meer rond de tafel zitten en is het vaak meer vechten dan onderhandelen. U moet zich er wel van bewust zijn dat dit louter een advies is.

Minister, op welke manier zult u dit initiatief, dat de mensen kan sensibiliseren, kenbaar maken? Dit is een federale materie. Minister, uw partij zit in de Federale Regering. Ik neem aan dat u overleg pleegt, ook met uw federale collega's. Op welke manier zult u aandringen bij de federale sp.a-ministers om daar bij prioriteit werk van te maken? Zo ingewikkeld is het ook niet om daar bepaalde juridische stappen in te ondernemen.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, uw 'act of love', zoals u het hebt genoemd, is op zich een nobel initiatief. De Vlaamse Regering voert echter een heel inconsequent beleid. Men kan niet enerzijds campagne voeren om latere miserie bij een koppel te vermijden en anderzijds zelf koppels dieper in de miserie duwen door hun nadien een belasting op te leggen die is verdubbeld. Ik heb het over de verdelingstaks, gekend als de zogenaamde miserietaks. Die taks levert bij een scheidend koppel met een gemiddeld huis 3700 euro extra op. Minister, de

beste marketingstunt is niet opgewassen tegen een slecht en inconsequent beleid. (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, ook ik heb deze problematiek al meermaals aangekaart in de commissie. CD&V zou heel graag nog verder gaan en die compensatieclausules verplicht laten opnemen in huwelijks- en samenlevingscontracten, maar dat is natuurlijk federale materie. We hebben daarover ook al voorstellen gedaan. Ik herinner ook aan het voorstel met betrekking tot de pensioenen.

U hebt gezegd te zullen sensibiliseren. U zult clausules ter beschikking stellen. Daar staan we absoluut achter, alleen is het natuurlijk nog zeer vrijblijvend. In uw antwoord op mijn jongste vraag om uitleg daarover, toen men het rapport aan het opmaken was, hebt u duidelijk het volgende gezegd: “Na de definitieve oplevering van het onderzoeksrapport zal ik die draad met de bevoegde federale ministers opnieuw opnemen.” Dan ging het over dat overleg. Ik denk dan aan de minister van Werk, aan de minister van Pensioenen, aan de minister van Justitie ook. Zult u daar nog verder werk van maken? Ik wil daarop aandringen.

Minister Pascal Smet: De naam van de communicatie is gegeven, namelijk de ‘act of love’. Ik meen dat het voor iedereen wel duidelijk is dat het natuurlijk niet zo evident is om bij het begin van een relatie, of dat nu via een samenlevingscontract of via een huwelijkscontract is, meteen al afspraken te moeten maken over de vraag wat men zal doen als de relatie eindigt. Dat is inderdaad niet het meest romantische dat men kan doen. De meeste mensen beginnen toch aan een relatie in de hoop dat die eeuwig of toch zeer lang zal duren. De cijfers liegen er echter niet om: heel wat relaties blijven niet duren. Het is dus beter om daar afspraken over te maken. Daarom hebben we dat dus een ‘act of love’ genoemd. Als mensen in het kader van een relatie, heel vaak uit liefde, worden gedwongen om bepaalde loopbaankeuzes te maken, dan is het een teken van liefde om dat te compenseren als de relatie stopt, om die afspraak te maken in het begin van de relatie. Laten we er geen doekjes om winden: heel vaak zijn het vrouwen die die keuzes maken.

Dat is het uitgangspunt. Hoe sensibiliseren we? Hoe communiceren we daarover met de mensen? Dat doen we nu via Q-music, MNM, Studio Brussel, Flair en anderen. We proberen zo mensen te bereiken. Er worden ook heel wat brochures gemaakt. Nog belangrijker en fundamenteeler is echter dat we een akkoord hebben met de notarissenfederatie en met notarissenverenigingen: notarissen zullen dat ter sprake brengen als mensen bij hen komen aankloppen, en zullen mensen ook het advies geven om dat te doen. Dan is het uiteraard aan het individu of het koppel om te kiezen of ze al dan niet meedoen.

Ik ben ook een voorstander van de verdere stap van de wettelijke regeling, ook al ben ik het deels eens met de heer Bouckaert: het is soms maatwerk, het is niet altijd evident om dat alles te regelen. Het vastleggen van die principes is echter een opdracht van de federale wetgever, en niet van mij. Het spreekt vanzelf dat wij het rapport hebben opgesteld in het kader van de federale loyaliteit, die ik hoog in het vaandel heb. We zullen dat overmaken aan de Federale Regering, zoals ik dat, nogmaals, in maart 2012 heb meegedeeld aan toenmalig minister van Pensioenen Van Quickenborne, omdat die daar toen ook over had gesproken.

Het is dus belangrijk dat we dit doen. Ik ben heel blij dat iedereen het daarover eens is, met de campagne die we doen. De tijden veranderen. Dat betekent dat, zelfs als een relatie misloopt, mensen – en dan gaat het vooral over vrouwen – eerlijk moeten worden behandeld. Ze moeten een rechtvaardig deel van het inkomen krijgen.

Voorzitter, tot slot, het gaat over wel meer dan pensioenen. Het kan ook om onderhoudsuitkeringen gaan, of om vennootschappen die mensen soms oprichten. Het is dus niet zo evident om dat alles te vatten, want het gaat gewoonweg over meer dan enkel pensioenrechten. Laten we nu dus maar goed sensibiliseren, communiceren en informeren. Laten we de notarissen en de juridisch adviseurs ook goed inlichten en hen aanspreken op

hun engagement om dat ook ter sprake te brengen, zodat mensen de juiste keuze kunnen maken. In het begin van een relatie zijn mannen, denk ik, toch vaak tot veel dingen bereid. Wel, dat ze dan ook maar die afspraken maken met vrouwen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, Vlaanderen heeft weinig bevoegdheden als het gaat over regelingen met betrekking tot gezinnen, samenleven, ouders, kinderen. Met de beperkte bevoegdheden die we hebben, hebben we op één vlak, namelijk de fiscaliteit, een aartsslechte beslissing genomen, namelijk de door mevrouw De Knop al vermelde miserietaks. Elke ochtend zie ik een affiche van een zekere Kris Peeters met daarop “In welke Vlaanderen wil u leven?”. Wel, minister, in het Vlaanderen van de miserietaks wil ik niet leven. Die clausules, dat is een goede interventie in de regeling voor gezinnen. Ik zou het spijtig vinden, mocht al het werk dat ter zake is gepresteerd, overbodig worden gemaakt door ondoordachte regelingen op federaal vlak. *(Applaus bij LDD en Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken met betrekking tot de invoering van een huiskorting

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, minister, collega's, de voorbije dagen stonden er heel wat artikels over de woonmarkt in de kranten. Er waren berichten over het dalend aantal kredieten. Er was het bericht dat jongeren steeds moeilijker een hypothecaire lening kunnen krijgen omdat de eigen inbreng steeds groter moet zijn. Er was ook het artikel in De Tijd – en daar wil ik naar verwijzen – over de ERA-studie, waaruit bleek dat oude en grotere woningen, voornamelijk in steden, steeds moeilijker verkocht geraken. Liefst de helft van die woningen zijn het voorbije jaar niet verkocht.

Het zijn natuurlijk woningen waar nogal wat kosten aan zijn en die moeten worden gerenoveerd. Vaak zijn het ook woningen met een hoog kadastraal inkomen (ki). Het ki is niet meer actueel en beantwoordt niet meer aan de realiteit. Dat is ook niet onze bevoegdheid. Het is wel zo dat de verminderde registratierechten, het zogenaamde klein beschrijf, vandaag nog altijd gekoppeld zijn aan het ki. Naast het feit dat het oude woningen zijn en dat ze duur zijn, maken de hoge registratierechten ze helemaal onbetaalbaar. Deze discussie is al vaak gevoerd in het parlement.

Ongeveer iedereen is het erover eens dat de koppeling van het ki aan de verminderde registratierechten niet meer actueel is en dat we beter een ander systeem zouden invoeren, de zogenaamde huiskorting. De huiskorting is opgenomen in het Vlaams regeerakkoord. Twee jaar geleden hebben we al een uitvoerig actualiteitsdebat gevoerd over de huiskorting. U hebt toen gezegd dat u wachtte op de studie van het Steunpunt Fiscaliteit, waarvan het onderzoek toen was afgerond maar de resultaten nog niet bekend waren. U zei dat u er in 2013 dus werk van zou kunnen maken.

Minister, we zijn intussen twee jaar verder. Hoeveel staat het met de huiskorting? Wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Hostekint, er zijn effectief verschillende studies over de huiskorting, het kadastraal inkomen en het klein beschrijf besteld. Zoals u zei, zijn ze opgeleverd. Als enkel Financiën en Begroting kon handelen, vanuit de vooropstelling van budgetneutraliteit, dan konden we snel tot een voorstel komen dat beter is dan het huidige ki. Als men budgetneutraliteit vooropstelt, dan zijn er winnaars en verliezers. Het is dan ook

logisch dat mijn collega Freya Van den Bossche graag wil weten wie de winnaars en wie de verliezers zijn, en wat het effect is. Het ki weerspiegelt niet meer de reële situatie maar het zou kunnen betekenen dat het ki in een stad nu vrij laag zou liggen terwijl het nieuwe – met winnaars en verliezers – het hoger zou maken, met een averechts effect op het woonbeleid van minister Van den Bossche.

Vandaar dat minister Van den Bossche de drie voorstellen die uit de studie Fiscaliteit, Financiën en Begroting naar voren kwamen, in een studie rond het woonbeleid heeft gebracht. Ik heb begrepen dat er in augustus een tussentijds rapport is geweest waar minister Van den Bossche haar opmerkingen op heeft gegeven. We wachten nu op het eindrapport. De vraag is of je vandaag een wijziging moet doorvoeren dan wel of je er de problematiek van de zesde staatshervorming en bijvoorbeeld de overdracht van de woonbonus aan moet koppelen. Ik wacht dus op de studie die minister Van den Bossche heeft besteld.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, ik krijg een beetje het gevoel dat u de hete aardappel probeert door te schuiven. Het is natuurlijk wel uw bevoegdheid. Het gaat om een probleem van fiscaliteit, en dat is uw bevoegdheid. Er is inderdaad een studie besteld. U hebt hier twee jaar geleden gezegd dat de studie is afgerond. Sindsdien hebben we daarover niets meer vernomen. We kunnen blijven onderzoeken en blijven discussiëren, maar zolang gebeurt er ook niets.

Het is overduidelijk uw bevoegdheid, minister. Los van alle onderzoeken: waarom hebt u geen voorstel gedaan? U hebt twee jaar geleden de resultaten gekregen, maar wat is er met de studie gebeurd? Hebt u al dan niet een voorstel voorgelegd aan de Vlaamse Regering? Ik verwacht dat van een minister van Financiën op het moment dat hij de cijfers en het resultaat van het onderzoek kent. Als dat niet is gebeurd: waarom niet?

Ik meen dat hier toch wel enige daadkracht op zijn plaats is. U verwijst naar de zesde staatshervorming, maar we hebben vandaag alle instrumenten in handen, het is een uitsluitend Vlaamse bevoegdheid. We kunnen hiermee verder.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Voorzitter, minister, het spektakel dat nu wordt opgevoerd, typeert de hele Vlaamse Regering. U bent effectief bevoegd. U kunt in Vlaanderen al vijf jaar iets aan de registratierechten doen. U kunt ervoor zorgen dat starters op de markt, die worden geconfronteerd met een hoog ki, toch een verlaging van de registratierechten krijgen.

Wat hoor ik? U zegt dat het logisch is om de hete aardappel door te schuiven. Ik vind dat niet. U pleit overal voor ‘de kracht van verandering’, maar wat is er veranderd in Vlaanderen? U hebt de jobkorting afgeschaft, u hebt voor 3,5 miljard euro belastingverhoging doorgevoerd, u hebt een miserietaks ingevoerd en in plaats van de registratierechten te verlagen, waarvoor u bevoegd bent, doet u niets. Ik kan het pleidooi van mevrouw Hostekint dat u niets doet, alleen maar beamen.

We hebben dit ook in de commissie besproken. Minister Van den Bossche heeft letterlijk gezegd dat alle resultaten van de studie sedert juni 2012 klaar zijn. Wel, het initiatief is aan u, maar u hebt niets gedaan. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Het is natuurlijk al te gemakkelijk, mevrouw Hostekint, om de bal in het kamp van de minister van Financiën te leggen terwijl u goed genoeg weet dat het een en-enbevoegdheid is, geen of-ofbevoegdheid. Niet alleen de minister van Financiën, maar ook de minister van Wonen kan er een instrument uit halen om haar woonbeleid te voeren.

We steunen uiteraard de woonkorting, maar mijn vraag is of in de studies ook parameters zoals de oppervlakte van de woning en het aantal wooneenheden zijn opgenomen. Dat zou

het ons veel makkelijker maken om te trachten te zoeken naar een oplossing. Het is een oplossing die moet worden gezocht door de bevoegde ministers.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Voorzitter, minister, ik hoor vandaag mensen pleiten dat het snel moet gaan, maar twee jaar geleden hoorde ik dat er niets moest gebeuren, want dat zou de mensen nodeloos ongerust maken.

Ik wil toch graag een antwoord horen. Ik stel vast dat in uw beleidsbrief een aantal intenties staan over een Vlaamse woonfiscaliteit, maar dat er niets meer wordt gezegd over de huiskorting. Als ik het goed heb, staat daar ook in de beleidsbrief Wonen niets meer over in. Mijn vraag aan u, als bevoegd minister, is heel duidelijk: neemt u nog een initiatief op korte termijn, mogen we dat verwachten? Of zult u voorstellen om dit door te schuiven naar het pakket woonfiscaliteit van 2014? Hierop kreeg ik graag een duidelijk antwoord.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Voorzitter, minister, collega's, het is toch wel duidelijk dat er op vijf jaar tijd inzake successierechten en registratierechten helemaal niets werd ondernomen door deze Vlaamse Regering om een aantal onrechtvaardigheden en dergelijke weg te werken.

Het verbaast me toch, minister, dat u bij elk voorstel dat wij doen, ook nu weer, schermt met de budgetneutraliteit: "We kunnen dat niet, want het moet budgetneutraal zijn." Eigenaardig genoeg hebt u dat argument niet gebruikt bij de miserietaks: ineens was budgetneutraliteit niet nodig, maar hebt u op een onbeschaamde manier de belasting meer dan verdubbeld.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Van Volcem, ik vergat om u en uw voorzitter te bedanken voor de pluimen die ik kreeg omdat we ons budget in Vlaanderen in evenwicht hebben en houden. Ik dank u daarvoor. *(Applaus bij de N-VA)*

Mevrouw Hostekint, natuurlijk spelen ook elementen als de budgetneutraliteit een rol. We hebben van bij de aanvang afgesproken dat we hiervoor moeten zorgen. Ik wil u en alle vorige sprekers erop wijzen dat ik een teamspeler ben. Indien een fiscale maatregel een effect op het woonbeleid heeft, vind ik het logisch dat ik daarover met de bevoegde minister overleg pleeg. U hebt daar misschien een andere visie op.

Ik heb de drie voorstellen die ik nuttige en zinvolle mogelijkheden op het vlak van de huiskorting achtte, aan minister Van den Bossche voorgesteld. Zij heeft me gevraagd om een studie over de effecten op haar woonbeleid. Vindt u dat ik haar had moeten zeggen dat dit niet was wat ik wilde? Had ik moeten voortzetten omdat het mijn bevoegdheid is? Ik geloof niet dat dit is wat u hier wilt voorstellen. Om die reden heb ik dat dan ook niet gedaan. Ik ben uitdrukkelijk op de vraag van minister Van den Bossche ingegaan.

Ik vind die vraag ook logisch. Als we de budgetneutraliteit moeten bewaren, zullen er immers winnaars en verliezers zijn. De vraag is dan wie de verliezers zijn. We kunnen een heel logisch systeem uitwerken dat een zwaar effect op het bestaande woonbeleid zou hebben. Gezien de geschiedenis van het kadastraal inkomen, zit hier helemaal geen logica in. We kunnen dat in een systeem met een logica veranderen. Dit zou het huidige woonbeleid echter op de helling zetten. Het is duidelijk dat de woonkorting eigenlijk een klein instrument is. Dit kleine instrument zou alles bij elkaar echter een groot effect kunnen hebben op het woonbeleid dat minister Van den Bossche wil voeren.

Vindt u dat ik eigenzinnig in mijn eentje had moeten doorzetten en de Vlaamse Regering mijn voorstellen had moeten voorleggen? In dat geval had u hier verklaard dat ik het woonbeleid van minister Van den Bossche onderuit haalde. Dat is niet mijn werkwijze. *(Applaus bij de N-VA)*

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, volgens mij is de roep die vanop het terrein weerklinkt, zeer duidelijk. De hoge registratierechten worden aan de kaak gesteld. Grotere,

oudere woningen worden niet meer verkocht. Mensen willen niet meer in woningen in de steden investeren. Dat komt ons patrimonium en de leefbaarheid van de steden niet ten goede.

Het is natuurlijk een feit dat u duizend studies kunt bestellen. Dit belet echter niet dat ondertussen initiatieven worden genomen. Ik heb minister Van den Bossche verschillende malen, onder meer in de commissie, horen verklaren dat het ene het andere niet in de weg staat. Dat om cijfergegevens wordt gevraagd, betekent niet dat er geen beslissingen meer kunnen worden genomen.

Ik heb vernomen dat er geen cijfers zijn. Die zullen er ook niet meer komen. Ik vind dat zeer jammer. We kunnen terecht om meer Vlaamse bevoegdheden blijven roepen en er dan vervolgens niets mee doen. Volgens u is de huiskorting slechts een klein instrument. Ik vind dat een belangrijk instrument. Blijkbaar gaan we hier geen gebruik van maken. Ik vind dat bijzonder spijtig. Volgens mij zal de woningmarkt hier niet beter van worden. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev – 2379 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Jan Penris bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik wil bij motie van orde even het woord nemen. Ik heb gemerkt dat de heer Van Overmeire en anderen een voorstel van resolutie over de recente ontwikkelingen in Oekraïne hebben ingediend en om de spoedbehandeling vragen. Mijn fractie heeft al eerder een gelijkaardig voorstel van resolutie ingediend. Misschien hebben ze daar hun inspiratie gehaald. Het gebeurt wel meer dat de N-VA bij ons inspiratie haalt.

Indien de spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van de heer Van Overmeire en anderen wordt aangehouden, zou ik willen vragen ook ons voorstel van resolutie te behandelen. Het is lang geleden al elektronisch ondertekend. Ik zou dan ook willen vragen de tekst ter beschikking te stellen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de nood aan een prioritaire aanpak van de inter- en intraregionale arbeidsmobiliteit door de VDAB, naar aanleiding van de nieuwe werkloosheidscijfers

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het functioneren van de VDAB, naar aanleiding van de nieuwe werkloosheidscijfers

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, het is niet de eerste keer dat de problematiek van knelpuntberoepen, werkloosheidsuitkeringen en arbeidsmobiliteit tijdens commissievergaderingen wordt besproken. Ook tijdens plenaire vergaderingen komt dit punt vaak aan bod.

Minister, u verdedigt steeds uw beleid. Volgens u heeft de VDAB al veel verschillende maatregelen genomen. Ik zal ze niet opsommen. Ik veronderstel dat u dat straks in uw antwoord al zult doen. Het probleem is dat de maatregelen van de VDAB niet volstaan. De werkloosheidscijfers blijven heel hoog.

Er zijn natuurlijk bepaalde redenen. Ten gevolge van de economische crisis is er meer werkloosheid. Volgens velen vormen de hoge loonkosten de boosdoener. Het klopt dat we op dat vlak hoger dan onze buurlanden zitten.

Maar wat mij het meest frappeert, is dat er een groot verschil is binnen bepaalde streken en regio's in West-Vlaanderen. Zo zijn er in Oostende 13,7 werkzoekenden per vacature, in Roeselare waren dat er tot voor kort 2,4, nu zijn dat er 3,5. In de krant lees ik dat een bedrijfsleider uit Roeselare zegt dat iedereen klaagt over de loonkosten, maar dat die van ondergeschikt belang zijn tegenover het gebrek aan arbeidskrachten. De VDAB zegt daarnaast zelf dat men nog veel te veel rond de kerktoeren blijft hangen om werk te zoeken, terwijl men ook wat verder van huis moeten zoeken. Mijn conclusie is dan dat mensen zich niet meer verplaatsen voor een job.

Minister, wat zult u doen om de mensen zich meer en beter te laten verplaatsen om een passende job te vinden?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister, afgelopen maand waren er bijna 240.000 werklozen in Vlaanderen. Dat is een heel grote stad. Het waren er 25.000 meer dan vorig jaar. Er zetelen in dit parlement burgemeesters van steden die heel wat minder inwoners hebben. Het is een stijging van 11 procent. De vaststelling is dat eigenlijk alle groepen harder worden getroffen. Er was een opmerkelijke stijging bij de hooggeschoolden. Het is logisch dat men dan het beleid en degene die dat beleid moet uitvoeren – de VDAB – bekijkt.

Wat ons opviel, is enerzijds, in een opiniestuk, de harde kritiek op het tenderingbeleid van de VDAB, waaruit bleek dat de beschikbare middelen die al geslonken waren, niet echt op de meest efficiënte manier werden ingezet. Wat mijn vraag echt getriggerd heeft, was een artikel in De Tijd van afgelopen zaterdag, waarin er een overzicht werd gegeven van de projecten die deze Vlaamse Regering wellicht – dat is voor rekening van de journalist – niet meer zou uitvoeren. Daarin doken plots de duurzaamheidstrajecten op. Die duurzaamheidstrajecten werden in 2012 afgesproken om te vermijden dat werklozen die ingaan op een bestaande vacature en die dus 100 procent werkbereid zijn, in heel korte, niet zo kwalitatieve contracten blijven hangen en dus, omdat ze ingaan op een jobaanbod, niet meer de kans hebben om te worden begeleid naar een duurzame job toe. Die trajecten leken mij dus heel waardevol. Plots staat er dus in een artikel dat de regering dit niet meer zou uitvoeren.

Minister, ik kan mij zeer moeilijk voorstellen dat u de komende maanden niets meer zult doen en dat u, met deze cijfers in het achterhoofd, de duurzaamheidstrajecten zult begraven. Het zou mij ongelooflijk teleurstellen. Minister, de simpele vraag luidt dus: wat zult u doen om dit dossier te deblokkeren en ervoor te zorgen dat mensen die werkbereid zijn en ingaan op een job, alsnog begeleid worden naar een goede, passende en duurzame betrekking?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Fournier, uw vraag is heel breed. Ik ga niet opsommen wat we allemaal hebben gedaan. Jullie zijn beiden zeer actief in de commissie. Ik ga ervan uit dat jullie die filosofie van maatwerk, competentie en talent kennen. Ik wil er toch nog eens opnieuw op wijzen – want blijkbaar is dat niet altijd duidelijk – dat de taak van het

werkgelegenheidsbeleid het maximaal en optimaal invullen van de openstaande vacatures is, en niet het creëren van bijvoorbeeld overheidstewerkstelling en dergelijke, wel integendeel, want dat zou niet kloppen met het efficiëntiebeleid dat we voeren.

U vraagt wat ik nog kan doen. Ik vind het initiatief dat de VDAB vorige week heeft genomen rond de IBO-vacatures (individuele beroepsopleiding) schitterend. Ik ben vanmorgen nog bij de VDAB geweest. Er waren niet minder dan 2000 nieuwe vragen vanuit kmo's voor IBO dankzij dat initiatief. De VDAB heeft mij vanmorgen ook gegarandeerd dat initiatieven als dit nog maar de start zijn van het nog beter kenbaar maken van de werking van de VDAB, vooral bij de kleine bedrijven. Want grote bedrijven weten wat de VDAB doet en doen al een beroep op die diensten, kleinere bedrijven veel minder. Dat is dus zeker een element om in te spelen op wat u beiden naar voren brengt.

Mijnheer Van Malderen, u stelt twee vragen: een rond tendering, handig verpakt, en een rond de duurzaamheidstrajecten. Dat zijn twee punten die Caroline Copers deze week in een vrije tribune naar voren bracht op een rapport dat nog moest verschijnen en worden besproken in de raad van bestuur van de VDAB.

De duurzaamheidstrajecten gaan inderdaad over mensen die de ene korte job na de andere hebben, vaak met de interimsector. In het loopbaanakkoord hadden twee elementen met de interimsector te maken: de premie 50+ wel of niet ook van toepassing maken voor de interimsector en de duurzaamheidstrajecten met de vraag of we iets specifiek doen voor mensen die korte jobs na elkaar hebben. De sociale partners hebben samen in de uitwerking van die twee elementen geen consensus bereikt. Binnen het loopbaanakkoord moest ik dat dus niet verder uitvoeren.

Niet binnen het loopbaanakkoord en dus ook niet met de sociale partners, omdat er geen consensus is, maar wel binnen de VDAB heb ik het aspect van de duurzaamheidstrajecten laten opnemen. Wie korte jobs na elkaar heeft, krijgt net zoals alle anderen maatwerk. De problematiek vraagt om een begeleiding naar een vastere job op termijn. Het is een duidelijk traject met een duidelijke manier van werken, die door de VDAB gewoon is opgenomen. Ik moet daar dus niets aan doen. De VDAB werkt aan die niet-duurzaamheidstrajecten met de interimsector, maar werkt via het maatwerk voor de mensen in die situatie.

De kritiek op de tendering begrijp ik echt niet, dat heb ik al verschillende keren naar voren gebracht. Ik word er lichtjes zenuwachtig van, maar ik ben iemand die altijd kalm probeert te blijven. Wie denkt dat de complexe problematiek van werkloosheid met alle bijproblematieken die er bestaan, kan worden opgevolgd door alleen de VDAB met vaste ambtenaren en contractuelen, dwaalt. Wij hebben de expertise van iedereen op de arbeidsmarkt nodig. Ik vind het ook schandalig als u het voorstelt alsof ik een cadeau doe aan de privésector. Niet enkel de privésector, ook derden zoals Kans op Arbeid (Kopa) kunnen daarop inspelen met hun expertise. Alleen zo kunnen we die problematiek oplossen.

Tot slot heb ik het nog vijf seconden meer specifiek over de mobiliteit. Het is heel duidelijk dat wij werken binnen een federaal kader voor werkloosheidsuitkeringen en passende dienstverlening, maar dat wij binnen dat kader maximale inspanningen doen. Ik geef u één voorbeeld: met de Service Public Wallon de l'Emploi et de la Formation Professionnelle (Forem) zijn er afspraken gemaakt voor bijkomende consultants voor interregionale mobiliteit.

Mevrouw Martine Fournier: Ik ben blij, minister, dat u toch vijf seconden hebt besteed aan mijn vraag naar interregionale mobiliteit. Het leek eerst of ik geen antwoord kreeg. U weet dat ik daarover veel vragen stel. Er is een heel goede samenwerking tussen Forem en de VDAB, en die werkt. Ik ken de cijfers niet uit het hoofd, maar er zijn ongeveer tienduizend extra jobs.

Minister, hoe komt het dat de samenwerking tussen Forem en de VDAB goed werkt, maar dat de VDAB iemand van mijn stad Menen er niet toe kan bewegen om in Roeselare te gaan

werken, 15 kilometer verderop? Hoe werkt dat, niet enkel interregionaal, maar ook binnen de verschillende streken en steden, om mensen die maar op 15 of 20 kilometer afstand wonen, er meer toe aan te zetten een job aan te nemen?

De heer Bart Van Malderen: Minister, als u mij het compliment geeft dat ik op een handige manier twee vragen in één verpak, moet ik u het compliment geven dat u heel handig rond het antwoord op de eerste vraag heen bent gefietst. Het is niet dat wij de tendering as such in vraag stellen. Er is een traditie bij de VDAB om met derden te werken. Er zit veel expertise binnen de VDAB maar uiteraard ook buiten de VDAB.

Echter hebben blijkbaar al twee studies mijn punt aangetoond. Ik heb enkel in de pers over die laatste studie gelezen, maar er was ook al een studie van 2009, waarin werd gezegd dat we heel moeilijk en eigenlijk niet de link kunnen leggen qua efficiëntie. Er wordt bij de VDAB getenderd, omdat dat nu eenmaal is beslist, maar het kan niet worden aangetoond – leid ik af uit de twee studies – dat dat ook tot een betere besteding van de middelen leidt en dat mensen ook beter naar een job worden toegeleid, wat de bedoeling zou moeten zijn. De VDAB moet zijn energie en expertise voor 100 procent inzetten om mensen met de daar aanwezige kennis naar een job te begeleiden, en voor de expertise die niet bij de VDAB aanwezig is, kunnen ze naar de private sector gaan. Dat is een evenwichtig model. Ik zou willen dat u daar werk van maakt.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, wat de tendering betreft, was het een goede verduidelijking. Ik stel me ook de vraag. In een economische laagconjunctuur, als je meer mensen nodig hebt bij de VDAB, is dat zeker een goede oplossing. Collega Van Malderen heeft het verduidelijkt.

Mevrouw Fournier, uw vraag over de intraregionale mobiliteit is meer een vraag naar de strengheid waarmee je mensen verplicht om een job aan te nemen. Dat is niet alleen een Vlaamse bevoegdheid, daarvoor is heel wat werk voor de federale overheid. Zolang wij werkloosheidsuitkeringen niet beperken in de tijd, blijf je met dat probleem zitten. Je mag zeggen wat je wilt, maar als je niet strenger kunt optreden op een moment dat alle middelen niet gelukt zijn om die toeleiding naar werk te verzorgen, dan heb je een stok achter de deur nodig, maar die hebben we vooralsnog niet.

Ik wil een ander voorbeeld aanhalen: de samenwerking met Actiris in Brussel kan behoorlijke resultaten voorleggen. Interregionale mobiliteit is dus wel degelijk mogelijk.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, minister, u verwees naar de grote vraag naar IBO's vanuit de kmo's, naar aanleiding van het initiatief van de VDAB om de kleine bedrijven te gaan opzoeken. Ik krijg op dit moment het signaal dat heel wat van die kmo's IBO blijkbaar zien als een alternatief om jongeren aan het werk te krijgen en op die manier het eenheidsstatuut wat te omzeilen en hen niet onmiddellijk het passende contract te moeten geven, maar via IBO op een handige manier aan te werven en daarna eventueel op een snellere manier opnieuw te kunnen lossen. Hoe ziet u dat eigenlijk?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Mijnheer Diependaele, ik wil u eerst en vooral feliciteren dat u zich nu ook laat inspireren door onze nieuwe slogan. Er is in Vlaanderen inderdaad nood aan een stok achter de deur. Ik ben blij dat u dat samen met ons erkent.

Minister, ik wil me aansluiten bij de vraag die mevrouw Fournier heeft gesteld. Zij stelt een vraag inzake West-Vlaanderen en de mobiliteit vandaaruit. Ik wil een andere provinciale link maken, namelijk naar mijn eigen provincie Limburg. Terwijl wij vaststellen dat er in Vlaams Limburg heel wat bedrijven verloren gaan, voornamelijk in de industriële sector, moeten we

vaststellen dat juist over de grens, in Nederlands Limburg, net in die sector, bijvoorbeeld de fabriek Nedcar maar ook andere industriële bedrijven, volgens sommige bronnen althans, de komende weken en maanden honderden of zelfs duizenden mensen zullen worden aangeworven. In de loop van de komende maanden zullen duizenden mensen van Ford en de toeleveringsbedrijven op zoek gaan naar een nieuwe job. Hoe kunnen wij hen begeleiden? Hoe kan de tewerkstellingscel die bij Ford Genk aan het werk is, hoe kan de VDAB en hoe kunt u als minister van Werk die mensen begeleiden in een job net over de grens in Nederlands Limburg?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister, collega's, ik heb in dezen een déjà vu: voor de zoveelste keer is er kritiek, niet alleen van de oppositiepartijen maar ook van de meerderheidspartijen, op het arbeidsmarktbeleid. Minister, u bent heel blij met de pluim die u hebt gekregen van onze voorzitter inzake het budget in evenwicht. Daar hebt u inderdaad een pluim voor gekregen, maar voor al de rest, en zeker inzake het luik Werk, krijgt u absoluut geen pluim. Dat zeg ik niet alleen, ik refereer even aan De Standaard van het weekend waar duidelijk te lezen valt dat binnen de meerderheid grote onvrede leeft over de rest van uw bevoegdheden, vooral uw aanpak op het departement Werk.

Minister, inzake Werk pleit u continu voor meer maatwerk en meer activering. Wat stellen we vandaag vast? De cijfers zijn ronduit slecht. U hebt daarstraks gerefereerd aan de actie waarbij de VDAB de werkgever en de kmo gaat bezoeken. Mij lijkt dat een charmeoffensief te zijn geweest van de VDAB om uw slechte cijfers te verdoezelen, minister. Uw opzet voor 2013 was immers om 15.000 IBO-contracten af te sluiten en u hebt er amper 6000 kunnen laten afsluiten. Dat betekent een vier op tien, minister. Dat zijn de cijfers. (*Applaus bij de Open Vld*)

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Peeters, ik daag u uit om de cijfers eens goed te bekijken want u zit er wel naast. Van uw kant verwacht ik niets anders want 'the duty of the opposition is to oppose'. Ik neem de kritiek met veel plezier aan. Mocht ik geen actie doen rond IBO, dan zou het niet goed zijn. Als de VDAB er een doet, uiteraard in overleg, dan is het om cijfers te verdoezelen. Als we de IBO hebben vereenvoudigd, dan hoor ik het niet. Maar als de cijfers niet worden gehaald omdat het crisis is, dan is er kritiek.

Mijnheer Rzoska, uw informatie klopt niet. Na een IBO-contract volgt een normaal contract van onbepaalde duur. Alleen als de sector of het bedrijf de gewoonte hebben om te starten met aanwerving van bepaalde duur, kan dat in de plaats komen. Maar onze filosofie blijft bestaan: een IBO eindigt met vaste tewerkstelling. Dat blijft ook zo voor kmo's.

De reactie die ik vanmorgen hoorde van de VDAB, is een heel andere. Kmo's die niet direct willen aanwerven, kunnen de IBO gebruiken. De VDAB vindt dat er op die manier wel tewerkstelling gecreëerd wordt. Dat was de eerste reactie die ik opving uit de mondelinge gesprekken. Als dat niet juist is, zal dat blijken uit de evaluatie. Als uw interpretatie juist is, en de IBO werkt vertragend op de vaste contracten, dan zijn we verkeerd bezig. Dat is niet de indruk die ik krijg.

Mevrouw Fournier, ik ben het helemaal met u eens. Het is een raar fenomeen dat mensen zich niet verplaatsen voor een job op 30, 40 kilometer van hun woonst. Met het huidige werkloosheidsuitkeringsbeleid en het systeem van passende betrekking krijgen we de werkzoekenden uit Oostende onvoldoende naar Kortrijk voor een baan. We stellen dat vast, maar hoe gaan we dat veranderen? De VDAB gaat zeker zoeken naar betere campagnes met meer informatie om dat te verbeteren.

De IBO is een eerste stap. Als de werkzoekenden in Oostende nog te weinig weten dat er veel vacatures zijn in het Kortrijkse, al weet ik niet hoe dat zou kunnen, dan zullen we daar extra op inzetten, zoals we gedaan hebben met de IBO. En ik hoop met dezelfde effecten.

Naar Forem hebben we die stappen ook gezet: meer interregionale consultants, maar ook, en dat is nieuw, de automatische verschijning van de Vlaamse vacatures in Wallonië. Ze moeten niet meer worden gecontroleerd of goedgekeurd. De invulling van de vacatures moet daardoor vlotter worden gerealiseerd.

Betreffende de efficiëntie en de tendering, mijnheer Van Malderen, is het niet aan mij om te bepalen welke taken de VDAB moet tenderen en welke ze zelf moet uitvoeren. Ik ga ervan uit dat het management en de raad van bestuur, die bestaat uit werkgeversorganisaties en vakbonden, het best geplaatst zijn om dat te doen. Ik kan niet bepalen wat moet worden getenderd en wat niet. Dat zou fout zijn. De mensen van het veld moeten dat doen. Dat is de perfecte manier waarop daar gewerkt wordt. Ik ben daar heel tevreden mee.

Mevrouw Martine Fournier: Mijnheer Diependaele, ik heb een positieve toon aangehouden. Ik heb gezegd dat de VDAB goede initiatieven neemt, dat de gemengde diensten goed werken. Ik heb alleen een kleine vraag gesteld, namelijk hoe het komt dat dit niet werkt binnen een provincie.

Ik vind het jammer dat u weer naar de overkant kijkt en wat ze in de Kamer al dan niet doen. Laten we zelf doen wat we zelf goed kunnen doen en niet altijd kijken naar de overkant. *(Applaus bij CD&V, Open Vld en sp.a)*

De heer Bart Van Malderen: Minister, ik ben wat teleurgesteld over uw laatste deel van uw antwoord. Ik had verwacht dat u eenvoudig en helder naar voren zou schuiven dat we bij tendering eerst kijken naar efficiëntie, dat we er eerst voor zorgen dat we iemand op de best mogelijke manier iemand aan een job helpen. Ik vind niet dat u moet verwijzen naar het management. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Ik vind dat een heel helder principe. Ik had gehoopt dat u dat naar voren had gebracht. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Er zijn 240.000 werklozen in dit land die van ons verwachten dat we hen aan een job helpen. Mijnheer Diependaele, uw partij heeft dit weekend beslist dat ze de werkloosheidsuitkering in de tijd wil beperken. Ik zou heel graag de werkloosheid in de tijd beperken door de mensen een job te geven.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over ‘Kris Peeters On Tour’ door Vlaanderen en de werking van de Vlaamse Regering tot aan de verkiezingen van 25 mei 2014

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister-president, collega's, vorige week vernamen wij dat u 'on tour' door Vlaanderen trekt. Niet als minister-president, maar als boegbeeld van CD&V. Ik begrijp het: februari is de laatste maand dat men nog commerciële affiches van 20 vierkante meter mag ophangen, nadien volgt de sperperiode. Uw campagne als boegbeeld van CD&V staat wel in schril contrast met wat u daarover in het verleden hebt gezegd. Toen zei u over ministers die in campagnemodus waren, dat u met hen niet meedoet en doorwerkt tot het einde. Het einde, dat is tot de laatste dag van de werkzaamheden van het Vlaams Parlement. Vandaag betekent dat 25 april. Maar nu stellen we vast dat u al in februari als boegbeeld van CD&V in heel Vlaanderen komt, en niet als minister-president. Dat zal de verwarring ten top brengen.

Wie spreekt dan? De minister-president, hoofd van de Vlaamse Regering? Of is het Kris Peeters, boegbeeld van CD&V? Geen kat die het weet. Zou het niet beter zijn om u en uw

eigen ministers op te leggen niet op campagne te gaan tot 25 april, wanneer het Vlaams Parlement ophoudt bijeen te komen? Zou dat geen duidelijkheid creëren? Zo zou de kiezer tenminste weten wie in welke hoedanigheid spreekt.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik spreek hier als minister-president, nog een heel tijdje, tot 25 mei, en naar ik hoop ook na die datum, maar daar zullen de kiezers over beslissen. Werkt de Vlaamse Regering onverkort door? Het antwoord luidt: 'ja'. Ik ben hier op dinsdagen, woensdagen en donderdagen, en op vrijdagen op de ministerraad. Als u zich zorgen zou maken: ik beantwoord vragen en de Vlaamse Regering neemt beslissingen. Straks wordt hier nog een interessante vraag over Oosterweel gesteld, die mij de kans zal bieden te zeggen hoe wij dat dossier de volgende dagen en weken zullen aanpakken. De Vlaamse Regering regeert.

Een minister-president is, zoals u, ook een politicus. Ik heb in dat verband bepaalde taken voor mijn partij te verrichten. U merkte op dat ik op sommige plaatsen in Vlaanderen op affiches sta, met de interessante vraag welk Vlaanderen men wil. Andere politieke partijen hebben daarop al geantwoord. Ook de uwe, overigens: ik kreeg nogal wat berichten met het antwoord van het Vlaams Belang op die vraag. Het maakt de campagne interessant. Ook anderen hebben al interessante campagne-initiatieven genomen.

Mijnheer Van Hauthem, elke maandagnamiddag bezoek ik bedrijven en spreek ik met mensen. Dat is voor mij, maar ook voor de mensen die ik ontmoet, erg interessant. Ik begrijp dus niet wat het probleem is, want wij blijven regeren en het parlementaire werk wordt voortgezet.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister-president, collega's, ik heb nooit beweerd dat u en uw regering het parlementaire werk zouden negeren. Dat heb ik zelfs niet gesuggereerd. Het punt is dat u maandenlang zegt dat u doorwerkt tot de finish, en de finish is het moment waarop het Vlaams Parlement zijn werkzaamheden staakt. In tegenstelling tot wat u hebt gezegd, stel ik vast dat u al deze maand elke maandag als boegbeeld van CD&V – wellicht samen met uw kabinet, wat in feite niet mag – campagne voert.

En dat is toch wel heel vroeg. Het zal de verwarring bovendien alleen maar ten top drijven, want namens wie spreekt u dan die maandag? Namens de Vlaamse Regering als minister-president – dat geldt ook voor andere ministers – of namens Kris Peeters, boegbeeld van CD&V? Laat ons afspreken om niet toe te geven aan die verwarring, minister-president. Keer terug naar uw oorspronkelijke plan, om pas als boegbeeld van CD&V in campagne te gaan als dit parlement ophoudt bijeen te komen, en dat is op 25 april. Dat zou het voordeel van de duidelijkheid hebben. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, ik vond het ook een ietwat eigenaardige beslissing van u om vier vijfden voor Vlaanderen te gaan werken en één vijfde voor CD&V. Er is nog werk genoeg om voltijs voor Vlaanderen te gaan, als ik zie wat er nog allemaal op de plank ligt. Ik hoop dat een aantal belangrijke beslissingen niet op maandag zullen gebeuren. Vorige maandag was er het probleem met de kinderopvang. Toen was u quiches aan het bakken. Ik vond dat u op dat moment beter in het Vlaams Parlement aan het werk was geweest om bijvoorbeeld dergelijke zaken te proberen oplossen. Er is werk genoeg om voltijs voor Vlaanderen te gaan in plaats van vier vijfden. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: De heer Bruno Tobbacq heeft terecht verklaard dat ministers voltijs betaald worden tot de ontbinding van het parlement en dat ze dan ook voltijs moeten werken. Ik heb een oplossing, minister-president: ik stel voor dat de Vlaamse Regering een outsourcingscontract sluit met CD&V van 20 procent, zodat u gedurende 20

procent van de tijd voor CD&V kunt werken en 80 procent voor de Vlaamse Regering. Dat is een eerlijke regeling.

Er moet mij nog iets van het hart. Er zijn in het verleden in volle campagne handelsmissies geweest waarop geen enkele minister aanwezig was, omdat ze allemaal op campagne waren. Het probleem van ministers op campagne is dus een reëel probleem. Je moet dat niet verdoezelen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister-president, zes maanden geleden was u de eerste om uzelf uit te roepen tot kandidaat-minister-president. Er mocht niemand op campagne gaan, maar u was wel als eerste kandidaat om uzelf op te volgen. Tot uw eigen verbazing bent u zes maanden later nog altijd de enige kandidaat-minister-president. Dat zorgt toch voor enige verwarring. Ik vraag mij dan ook af waarom u campagne voert, als u de enige kandidaat bent. *(Gelach)*

U gaat tot de laatste dag besturen, maar eigenlijk verandert er niet veel, want dit is een regering van stilstand. Ik begrijp nu zeer goed dat u de laatste vijf jaar maar een conciërge bent geweest van de regering. U hebt een uitermate zwakke ploeg ministers, en het enige wat u kunt doen om dat te verhelpen, is u distantiëren van uw regering en zo veel mogelijk als CD&V-boegbeeld op campagne gaan, omdat uw regering een doorschuifregering, een estafettere regering, een stilstandregering is, en er vooral voor gezorgd heeft dat er in de laatste vijf jaar niets gebeurd is. *(Applaus bij Open Vld en Groen)*

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, misschien moet u het regelement van dit huis even aanpassen, want wat de heer Tommelein zojuist heeft gedaan, past perfect in de campagne van Open Vld. *(Applaus bij CD&V)*

Ik dacht dat u ook zou zeggen dat u kandidaat-minister-president bent. Dat zou pas echt nieuw zijn. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

U bent toch lijsttrekker? Maar u hebt niet de ambitie om minister-president te worden. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

We zullen proberen om daar een stokje voor te steken. *(Gelach)*

Collega's, ik heb gezegd dat de werking van de Vlaamse Regering en ten aanzien van dit Vlaams Parlement onverkort doorgaat tot op het einde. Mevrouw Meuleman, u hebt waarschijnlijk het editoriaal van een of andere krant gelezen, waarin het over vier vijfden ging. Ik begrijp dat de heer Bouckaert daar ook naar verwijst. Maar ik kan u zeggen dat wij zeven op zeven draaien en dat wij alles doen om het beleid in Vlaanderen vorm te geven.

Met betrekking tot ministers, maar ook tot alle hardwerkende politici, is spreken over vier vijfden of vijf vijfden een onderwaardering van hun activiteiten. *(Applaus bij CD&V)*

Het is dus een beetje gemakkelijk om daarnaar te verwijzen, mijnheer Van Hauthem. Daarover bestaat geen verwarring. Ik ga naar de bedrijven met de vraag welk Vlaanderen ze willen, wat de problemen zijn. Ik luister naar de mensen. Ik begrijp dat dat misschien een verkeerde invulling van het verdere debat is. Wat is campagne voeren? Sommigen, zoals de heer Tommelein, hebben gezegd dat ik al vijf jaar campagne voer. Dat zijn wijze woorden, niet van uzelf, mijnheer Tommelein, maar van iemand anders die zei dat de campagne voor een politicus de dag na de verkiezingen begint. In die zin ben ik het met u eens dat ik al vijf jaar campagne voer voor Vlaanderen, en ik zal dat blijven doen.

Er kunnen wel interessante vragen worden gesteld door de volksvertegenwoordigers en ook door de medewerkers van dit parlement. Het is een heel interessant debat. Als u dat wilt voortzetten, wil ik dat graag doen. De bedoeling om tot het einde van de legislatuur beslissingen te nemen en antwoorden te geven op alle parlementaire vragen, blijft onverkort overeind.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u fietst er een beetje omheen door te zeggen dat u en de Vlaamse Regering onverkort zullen voortwerken tot dit parlement uit elkaar gaat. Daar twijfel ik ook niet aan, maar dat is niet het punt. Het punt is dat u als minister-president plots campagne begint te voeren als boegbeeld van een partij. Andere ministers doen dat ook. En dat gebeurt toch enkele maanden voor de verkiezingen, waardoor de begripsverwarring bijzonder groot wordt. U gaat luisteren naar de mensen, u luistert al vijf jaar naar de mensen, dat doen wij ook. Wat is campagne en wat is het niet? In dit geval is het campagne, want het gaat gepaard met een campagne met affiches van 20 vierkante meter, die alleen maar in februari nog aan de muren kunnen hangen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Natuurlijk, maar wij leveren de minister-president niet.

Dat is de reden waarom u het nu moet doen. Ik blijf het een verwerpelijke praktijk vinden dat ministers van welke partij ook, maanden voor de verkiezingen als boegbeeld van hun partij campagne voeren. Dat is iets voor de laatste anderhalve maand, en niet vroeger.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Chris Janssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de maatregelen die de Vlaamse Regering neemt om een verdere toename van de werkloosheid te voorkomen, onder meer in het licht van de door Europa toegekende ontwikkelingszones

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister-president, toen u vorige maandag vrolijk op campagnetoer vertrok, maakte minister Muyters de minder vrolijke werkloosheidscijfers bekend. Dat lijkt het beeld van de komende weken en maanden te worden. Op maandag loopt u zich het vuur uit de campagneschoenen, en de rest van de week loopt u achter de feiten aan.

Een permanente stijging van de werkloosheidscijfers: dat is de enige verandering voor vooruitgang die de N-VA-minister van Werk in deze legislatuur heeft gerealiseerd. Eind januari telde Vlaanderen 240.000 werkzoekenden. Dat zijn er 25.000 of ruim 11 procent meer dan in januari 2013. De werkloosheidsgraad bedraagt momenteel 8,11 procent. De toestand op onze Vlaamse arbeidsmarkt verslechtert dus alleen maar.

Er is een toename van de werkloosheid in zowat alle leeftijdscategorieën, maar vooral bij jongeren en 50-plussers, in alle provincies, maar vooral in Limburg en West-Vlaanderen. Bovendien werd bekendgemaakt dat meer dan 1000 bedrijven failliet gingen in dit land. Home Market maakte begin deze week ook nog bekend dat het zijn winkels sluit, waardoor nog eens 233 mensen hun job verliezen. Ondertussen zegt u, minister-president, dat de Vlaamse Regering goed bezig is, dat de Vlaamse Regering Vlaanderen erop heeft voorbereid de crisis achter zich te laten. Helaas spreken de hoge werkloosheidscijfers en het hoge aantal faillissementen dat beeld tegen.

Minister-president, mijn vraag is dan ook heel eenvoudig: hoe gaat u voorkomen dat de werkloosheidscijfers nog meer toenemen? Wanneer gaat u, samen met uw regering, iets aan die werkloosheidscijfers doen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Janssens, u kunt aan de minister-president alle vragen stellen. Daarnet werd aan minister Muyters een vraag gesteld. U stelt mogelijk uw vraag aan de verkeerde minister. Geen probleem, ik zal proberen te antwoorden. Ik had begrepen dat uw vraag ging over het probleem van de steunkaart, maar u hebt een andere

vraag gesteld. Geen probleem. Ik begrijp dat u met deze vraag op campagne bent. Het is uw vraag. Ik geef u mijn antwoord, maar het is een volledig andere vraag. *(Opmerkingen van de heer Chris Janssens)*

Minister Muyters is weg, anders had hij daar ook op kunnen antwoorden.

Mijnheer Janssens, godzijdank heeft Vlaanderen de crisis wat beter doorstaan. Er is een lichte economische groei. Als het positief is, vraagt men mij hoe ik dat kan linken aan de Vlaamse Regering. Als het negatief is, heeft men er minder problemen mee dat de Vlaamse Regering daar enige verantwoordelijkheid in heeft.

Dit gezegd zijnde, is het zo dat de werkloosheidscijfers altijd wat achterna hinken. Dat is zoals een naverbranding. Wanneer het economisch opnieuw wat beter gaat, zullen de werkloosheidscijfers nog altijd licht stijgen. Deze wetmatigheid doet zich spijtig genoeg overal voor, en dus ook in Vlaanderen. Wanneer wij nu cijfermateriaal krijgen en er een voorzichtige economische opbloei is, zul je zien dat de werkloosheidscijfers niet volgen.

Ik dacht dat uw vraag zou gaan over het feit dat wij een akkoord hebben bereikt met onze collega's om ervoor te zorgen dat bij de steunkaarten die moeten worden hernieuwd 8 procent van de bevolking in aanmerking zal komen voor extra ondersteuning. Europa laat dat toe. De Vlaamse Regering, die onverkort doorregeert, zal de volgende weken beslissen welke gemeenten daarvoor in aanmerking komen. In die gemeenten kunnen wij een extra steun geven van 10 procent voor grote ondernemingen en van 20 procent voor kmo's.

Voor de rest heeft minister Muyters tal van initiatieven en maatregelen genomen om een antwoord te geven op de stijging van de werkloosheid, die spijtig genoeg nog een tijdje zal doorspelen, gezien die economische wetmatigheid.

De heer Chris Janssens: Minister-president, ik kan begrijpen dat u over die voor uw regering weinig gunstige werkloosheidscijfers liever niet wordt ondervraagd. Maar misschien moet u toch eens de violen stemmen binnen uw partij. Terwijl u hier nu alweer, zoals minister Muyters, de cijfers over de hoge werkloosheid minimaliseert of relativeert, slaakt uw partijgenoot Bothuyne een noodkreet om te zeggen dat de werkloosheid nu ook dramatisch is gestegen in zijn provincie, Oost-Vlaanderen. En terwijl u zegt dat we voor een economisch herstel en creatie van jobs dringend nood hebben aan lagere lasten op arbeid, zegt uw partijgenoot Pieter De Crem dat er met CD&V geen lastenverlaging komt. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

U mag nu wel eens duidelijk zijn. Van twee dingen één. In welk Vlaanderen leven wij eigenlijk? Het Vlaanderen van de goednieuwsshow van Kris Peeters, of het Vlaanderen van uw partijgenoten Bothuyne en Pieter De Crem, die zeggen dat de toestand in Vlaanderen zorgwekkend is? Daarover mag u wel eens duidelijkheid bieden. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters. Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer Janssens, u bent inderdaad in campagnemodus, blijkbaar. U brengt een selectieve lezing van wat u in de krant terugvindt. Ik stel alleen maar vast dat deze regering een heel actief economisch beleid voert. Ik wijs onder andere op de brownfields en de bedrijventerreinen die worden ontwikkeld, de ecologiepremie die opnieuw aantrekt. Daarbij wordt duidelijk bewezen dat bedrijven opnieuw investeren in onze economie.

En ik ben inderdaad bezorgd over de regionale steunkaart – ikzelf en blijkbaar ook de minister-president gingen ervan uit dat u die vraag zou stellen – waarbij bijvoorbeeld voor Limburg, provincie die u wel bekend en wel genegen is, en voor andere regio's in Vlaanderen, extra steun noodzakelijk is. Ik ben heel blij met het akkoord dat de minister-president heeft kunnen sluiten met zijn collega's over de verdeling van de mogelijke steun. Die moet nu worden vertaald in een Vlaamse regionale steunkaart. Ik pleit ervoor om ook in

andere provincies zoals Oost-Vlaanderen, steden en gemeenten extra te ondersteunen die het moeilijk hebben. In het bijzonder de gemeente Ronse verdient extra ondersteuning. Dat is een grote faciliteitengemeente met veel werkloosheid. Het stadsbestuur tracht daar met nieuwe bedrijventerreinen en met de steun van de Vlaamse Regering een antwoord op te bieden.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Net als de collega's had ik een vraag verwacht over de ontwikkelingszones, de zogenaamde T-zones. Minister-president, hoever staat het daarmee? De Federale Regering heeft dit doorspeeld naar de gewesten. Welke zones zullen dat precies zijn? En over welke gemeenten binnen die afgebakende zones gaat het dan? Heeft men inzake de financiering al de nodige schikkingen getroffen? Onder meer in Limburg kijkt iedereen uit naar duidelijkheid die moet worden gegeven door uw Vlaamse Regering.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Janssens, u brengt verwarring in dit parlement. Ik zal voor opheldering zorgen. Het gaat over een heel pertinente vraag, mijnheer Keulen en mijnheer Bothuyne. Daaruit blijkt dat wij hard hebben gewerkt om een akkoord te bereiken met de andere gewesten. We hebben een akkoord met Brussel en Wallonië over de verdeling voor een nieuwe steunkaart naar ontwrichte gebieden, zoals die nu worden genoemd. Voor Vlaanderen zijn we uitgekomen op 8 procent, voor Wallonië ook op 8 procent en voor Brussel op 1,8 procent. Daarover bestaat dus een akkoord. Dat is vorige week gepubliceerd en bekendgemaakt door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en door de Waalse Regering.

Wat nu nog moet gebeuren, is de verdeling op Vlaams niveau – en dat is een moeilijke overweging. Die steun bevindt zich op het niveau van de gemeenten. Wat Limburg betreft, hebben wij in het verleden een aantal gemeenten in aanmerking genomen en een aantal andere niet. Dat geldt ook voor de provincies Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen. De vraag die de Vlaamse Regering nu zal behandelen, is hoe die steunkaart definitief zal worden vastgelegd voor Vlaanderen. We vertrekken daarbij vanuit een status quo. Door het feit dat we 8 procent hebben gekregen, kunnen we daar een aantal gemeenten extra aan toevoegen. Het is een niet-onbelangrijke opdracht van de Vlaamse Regering om daar een consensus in te vinden. We hebben daar vrijdag voor de eerste keer over gepraat met als doel een oplossing te vinden. U begrijpt echter dat iedereen bepaalde gemeenten ingekleurd wil zien. Limburg heeft daar een belangrijk dossier. Sommige mensen kijken daar vanuit die provincie heel zorgvuldig naar. Ik hoop dat we daar de volgende weken uit geraken.

Mijnheer Janssens, dit toont nogmaals aan dat we met de zaak bezig zijn. Wanneer u vragen stelt, zorg er dan op zijn minst voor dat u uw collega's niet op het verkeerde been zet. Ik hoop dat mijn antwoord duidelijk maakt dat deze regering en ikzelf hard werken.

De heer Chris Janssens: Minister Muyters praat als minister van Werk niet graag over die hoge werkloosheidscijfers, net als u dat als minister-president van de Vlaamse Regering ook niet doet. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Als u en uw minister van Werk zo blijven aanmodderen, dan zult u eind volgend jaar opnieuw recordcijfers inzake werkloosheid moeten voorleggen. Alleen al in Limburg zullen er meer dan 10.000 werkzoekenden bij komen. Mijn oproep aan u gebeurt in naam van die 240.000 werkzoekenden die Vlaanderen nu al telt en in naam van de vele ondernemingen die failliet zijn gegaan of die amper het hoofd nog boven water kunnen houden. Doe waarvoor u bent aangesteld, tijdens de komende weken en maanden, ook op maandag. Doe iets aan die werkloosheidsproblematiek. Dat is de beste campagne die u en uw regering kunnen voeren.

De voorzitter: Mijnheer Janssens, ik wil toch even ingaan op de opmerking van de minister-president. U had eerst een vraag ingediend over de problematiek van de stijgende werkloosheidscijfers, maar vooral in het licht van de zogenaamde ontwikkelingszones. De vraag was eigenlijk gericht aan de minister-president, maar de regering bepaalt natuurlijk wie antwoordt. Als het over de werkloosheidscijfers op zich gaat, dan is dat binnen de regering de

bevoegdheid van minister Muyters. We hebben dus de formulering van uw actuele vraag aangepast, zodat er “onder meer in het licht van de door Europa toegekende ontwikkelingszones” stond, en dat is een bevoegdheid van de minister-president. Er is dus sprake van een lichte verwarring.

De heer Chris Janssens: Als u mijn vragen leest zoals die in uw document staan, dan zult u zien dat ik letterlijk heb gevraagd wat de regering zal doen aan de hoge werkloosheidscijfers in Vlaanderen.

De voorzitter: Dan had eigenlijk de minister de vraag moeten beantwoorden.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, dat bepaal ik niet. Dat bepaalt u zelf.

De voorzitter: Dat klopt. Er was enigszins sprake van een misverstand. Ik hoop dat dit bij dezen is rechtgezet.

De actuele vraag is afgehandeld.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Bart Tommelein bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, toen de minister van Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport daarnet aan het spreekgestoelte stond, kon ik duidelijk zien dat hij op zijn revers het speldje van zijn politieke partij droeg. Ik vraag me af of dit niet in strijd is met de regels. Ik vraag het maar. Een minister spreekt hier namens de hele regering. Hij manifesteert zijn partijpolitieke voorkeur duidelijk in het parlement door een speldje te dragen. Is dat niet in strijd met artikel 2 van de ministeriële deontologie? *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

De voorzitter: Ik zal uw vraag overmaken aan de minister-president.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Björn Rzoska tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de link tussen de resultaten van de jongste regionale rekeningen en het beleid van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, geachte leden, minister-president, ik hoop dat u het juiste antwoord bijhebt, want ik zal het wel degelijk hebben over de regionale rekeningen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ik denk dat ik de juiste vraag bijheb. Ik zal het dus niet hebben over Flanders Outlook. Daar stel ik geen vragen over.

Vorige week vrijdag publiceerde de Nationale Bank de regionale rekeningen. U was er als de kippen bij om de licht betere economische groei in 2012 aan te grijpen om het volgende te stellen, in een reactie aan Belga, en ook in De Standaard. Ik citeer u letterlijk, want dit verwonderde me toch enigszins: “Dit sterkt mij in de overtuiging dat deze Vlaamse regering de juiste keuzes heeft gemaakt om onze economie door de crisis te loodsen.” U weet net als

ik dat, als we de cijfers van de jaren 2007-2011 bekijken, die ook nog altijd in de regionale rekeningen zitten, we een heel ander beeld krijgen, met een sterkere groei voor Wallonië en zelfs eigenlijk ook voor Brussel. Ook op het vlak van jobcreatie kon Wallonië de jongste jaren eigenlijk een beter resultaat voorleggen. Het was uw partijgenoot, de heer Sauwens, die naar aanleiding van het vorige rapport van de regionale rekeningen in de krant letterlijk het volgende stelde: “Vlaanderen moet dringend zijn zelfgenoegzaamheid afschudden en zich herpakken.” Dat zijn niet mijn woorden, maar de zijne. Ik vraag me af welke argumenten u hebt om de resultaten van 2012 onmiddellijk aan het beleid van de Vlaamse Regering te koppelen. Dat is ook letterlijk de vraag die ik heb ingediend.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Hartelijk dank voor deze vraag, want die geeft me de gelegenheid om te verwijzen naar de regionale rekeningen. Daaruit blijkt dat van 2009, de start van deze legislatuur, tot 2012 – want zo ver gaan die cijfers – Vlaanderen het merkbaar beter doet wat de toegevoegde waarde betreft, met een stijging met 38 procent tegenover een stijging met 0,05 procent voor Wallonië en een stijging met 0,2 procent voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ook op het vlak van de tewerkstellingscreatie scoort Vlaanderen goed. Ook qua investeringen kent Vlaanderen een sterkere groei dan de andere regio's. Dat is dus positief nieuws, nu die cijfers beschikbaar zijn, tijdens deze legislatuur.

Dat sterkt me in de overtuiging dat we de juiste accenten hebben gelegd in ons anticrisisbeleid. Het is immers een beetje eigenaardig: als het allemaal slecht gaat, dan vraagt men, zoals de heer Janssens daarnet, wat de regering heeft gedaan, maar als de cijfers goed zijn, dan vraagt men zich af of de regering zich wel mag aanmatigen dat haar anticrisisbeleid een bijdrage heeft geleverd tot het realiseren van die positieve cijfers.

Ik ben ervan overtuigd dat dit ons sterkt en dat we een goed beleid hebben gevoerd. Het is toch positief dat Vlaanderen het goed doet. Daar bent u het toch mee eens? Vlaanderen doet het goed als u de cijfers vanaf 2009 beschouwt. Doet Vlaanderen het beter dan Wallonië en Brussel? Het antwoord is ‘ja’ op basis van die rekeningen. Is er een direct verband tussen het beleid en deze positieve cijfers? Ik ben de eerste om dat te nuanceren. Wanneer we een anticrisisbeleid hebben opgezet, dan kunt u het toch minstens met mij eens zijn over het feit dat het niet het tegenovergestelde effect heeft gehad. Ik ben ervan overtuigd dat het ertoe heeft bijgedragen dat onze bedrijven de crisis beter zijn doorgekomen.

In grote bescheidenheid zeg ik dat wij ook heel graag positieve cijfers de wereld insturen en dat ook ondersteunen.

De heer Björn Rzoska: Minister-president, het gaat deze namiddag natuurlijk al een tijdje over de campagne. Ik heb de indruk dat u niet gerust bent over 25 mei.

De cijfers zijn vrijdag gepubliceerd, natuurlijk in aanloop naar wat ik zou noemen een driedaagse hoogmis, inclusief Messiaanse toespraken van uw grootste politieke concurrent. U was er zelf als de kippen bij om te zeggen dat we het goed doen. Nochtans, minister-president, verwondert het mij wat. Vorig jaar was er een actualiteitsdebat over Vlaanderen in Actie (ViA). De heer van Rouveroy heeft in juni toen ook een vraag gesteld waarin hij het had over de economische vergelijking met Wallonië. U hebt hem toen de mantel uitgeveegd door te zeggen dat men die cijfers niet kan vergelijken omdat Vlaanderen er economisch helemaal anders uitziet dan Wallonië. U hebt zelfs letterlijk gezegd dat wat die vergelijkingen betrof, hij zeer kort door de bocht ging en dat die vergelijking eigenlijk totaal onzinnig was. Nu bent u er als de kippen bij om te zeggen dat u op basis van deze cijfers kunt bewijzen dat Vlaanderen het perfect doet. Ik begrijp niet waarom nu plots de cijfers van 2012 voor u de aanleiding zijn om wat u het parlement al verschillende keren heeft verweten, nu gewoon zelf te doen. U zit in campagnemodus. *(Applaus bij Groen en Open Vld)*

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, minister-president, collega's, ik noem dat misplaatste trots. Wat de heer Rzoska zegt, is juist. Toen Wallonië het op een bepaald moment beter deed dan Vlaanderen, hebt u de vergelijking onzinnig genoemd, want we moesten ons vergelijken met de Europese topregio's. Als Vlaanderen het opeens beter doet, dan is er tromgeroffel en is het alle hens aan dek, want dan gaat u wel vergelijken met Wallonië. Als we het slechter doen, is het onzinnig want we moeten ons vergelijken met Beieren, met Baskenland, met Catalonië.

Minister-president, de realiteit is dat de verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië helemaal niet zo groot zijn, en dat weet u. Als we ons vergelijken met de veertien topregio's in de studie, dan gaan we achteruit in vergelijking met Beieren en Baskenland. Wij hebben een te lage werkzaamheidsgraad bij ouderen; wij hebben een zeer slecht rapport voor levenslang leren; wij hebben een zeer slecht rapport voor innovatie. Minister-president, we zijn dus verre van een topregio. De kakofonie wordt nog groter, want na maanden gezegd te hebben dat er een loonkostenverlaging moet komen, moet u nu minister De Crem van CD&V terugfluiten. Minister-president, dit is kakofonie. Het is vijf jaar lang een stilstandregering geweest.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Tommelein, uw plaat is grijsgedraaid. Zoals Cato in het oude Rome, sluit u elk betoog met dezelfde zin af. We weten dat intussen, maar van twee zaken een.

De werkzaamheidsgraad van ouderen, de totale werkzaamheidsgraad in Vlaanderen, is procentpunten hoger dan in Wallonië. Ik zou dus de volgende keer het juiste lijstje nemen, want als u die vergelijking maakt tussen Vlaanderen en Wallonië, dan is dat geen klein verschil maar een heel groot verschil. Dat mag ook wel eens worden gezegd.

In groeipercentage doen we het de voorbije drie jaar ook beter, wat een zeer moeilijke prestatie is. Wallonië zit, wat economische groei en economisch volume betreft, op een lager niveau, zodat het voor die regio gemakkelijker zou zijn om hogere groeipercentages te hebben. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

We stralen dus een gezond zelfvertrouwen uit en geen arrogantie en zeker geen genoegzaamheid. Op dat vlak hebben we van u geen lessen te ontvangen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik sluit me aan bij de woorden van de heer Van den Heuvel.

Laat me nog één ding zeggen over de vergelijking tussen Vlaanderen en Wallonië. Ik ben het met u eens, mijnheer Tommelein, het interesseert me geen zier of Vlaanderen het al dan niet beter of slechter doet dan Wallonië, daar gaat het niet om.

Mij interesseren twee zaken. In de eerste plaats gun ik Wallonië elk herstel. En ik ga ervoor dat Vlaanderen het beste uit zichzelf kan halen. We kunnen effectief beter doen en dat moeten we ook doen.

Voor de rest meen ik dat uw lijstje wel degelijk scheefgetrokken was, want ook over innovatie zijn opmerkingen te maken. Als u het wilt hebben over loonkost, zou ik toch voorstellen om er aan de overkant van de straat eindelijk iets aan te gaan doen! *(Applaus bij de N-VA)*

Minister-president Kris Peeters: Interessant debat. Ik begrijp dat een aantal parlementsleden proberen om een aantal woorden te herhalen – het is zoals product placement – in de hoop dat de kijker ze op een bepaald moment oppikt. Ik ken al die truken, mijnheer Tommelein, de vraag is wat ze ons hier eigenlijk bijbrengen.

Het gaat hier over cijfermateriaal waaruit blijkt dat Vlaanderen de crisis min of meer goed heeft doorstaan. Dat cijfermateriaal is tot stand gekomen door de samenwerking met een aantal experts, dat is positief.

Wanneer die cijfers er zijn, mogen ze mijns inziens ook bekendgemaakt worden. Ik stel alleen maar vast dat ik hier aan de ene kant regelmatig vragen krijg over partijpolitieke standpunten en dat ik aan de andere kant het verwijt krijg dat de heer Van Hauthem me heeft gemaakt. Ik weet niet wat hier allemaal aan de gang is. Ik vermoed dat de campagne ook voor de parlementsleden volop aan de gang is. Ik heb daar geen probleem mee.

Ik denk en ik hoop dat met dit cijfermateriaal nog eens wordt aangetoond dat Vlaanderen de crisis goed heeft doorstaan en dat het anticrisisbeleid daartoe heeft bijgedragen.

Ik wil het ook hebben over de ‘outlook’, mijnheer Tommelein, want daar gaat het over als u vergelijkt, maar u hebt heel selectief gelezen. Die gaat niet samen met uw product placement wat een aantal woorden betreft, die wat mij betreft volstrekt naast de kwestie zijn.

De heer Björn Rzoska: Minister-president, het enige wat ik heb gedaan, is inhaken op een eerdere discussie. Vorig jaar hebben we aan de hand van de regionale rekeningen ook een interessant debat gevoerd, maar toen mochten we de vergelijking met Wallonië om allerlei redenen niet maken.

Ik stel vast dat de Nationale Bank de resultaten vrijdag heeft gepubliceerd, dicht tegen het weekend aan, en dat u in uw maandagmodus, in uw campagnemodus, in uw ‘Kris Peeters On Tour’-modus, de blik hebt afgeleid van uw regering, die slechts een heel mager rapport kan neerleggen.

Ik besluit met de woorden die u de heer van Rouveroi toen in het gezicht slingerde, toen hij de vergelijking maakte: “U zit er natuurlijk volledig naast.” (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van het Overlegcomité van 5 februari 2014, wat de verkiezing van de voorzitter en ondervoorzitter van de raad van bestuur van het Agentschap voor Buitenlandse Handel betreft

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, minister-president, vanochtend was er Overlegcomité, en een van de agendapunten was, zo konden we vernemen, een federaal voorstel om over te gaan tot een herziening of een andere interpretatie van artikel 8 van de samenwerkingsakkoorden uit 2002 met betrekking tot het Agentschap voor Buitenlandse Handel.

Daar waar het huidige artikel bepaalt dat er een voorzitter en een ondervoorzitter moeten worden gekozen uit de raad van bestuur, en dat die enkel tot een verschillende taalgroep moeten behoren en tot een verschillende achtergrond, publieke overheid of economische actor, wil de federale overheid, conform de afspraken van de staatshervorming, komen tot een beurtrol tussen de vertegenwoordigers van Vlaanderen, Wallonië, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de federale overheid.

Mijn vraag is heel eenvoudig: wat is daar vanochtend uit gekomen? Zijn er afspraken over gemaakt?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, mijnheer Hendrickx, we hebben ter voorbereiding van het Overlegcomité vanmorgen laten weten dat wij een ander voorstel op tafel wilden leggen. Dat voorstel hebben we ook op tafel gelegd, zijnde dat het roterend voorzitterschap gaat tussen Vlaanderen en Wallonië, met het ondervoorzitterschap voor

Brussel. Dus: geen roterend voorzitterschap voor de federale overheid en ook de positie van Brussel wordt anders ingekleurd.

Daarover is geen akkoord bereikt.

Wij hebben dat punt dan niet goedgekeurd. Indien dit niet wordt aanvaard, kan het oorspronkelijk door de anderen voorgestelde punt door ons niet worden aanvaard. Ik ga ervan uit dat we dit standpunt tot grote voldoening van heel het Vlaams Parlement hebben ingenomen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Marc Hendrickx: Van dat nieuw voorstel had ik geen weet. Het gaat een stapje verder dan het federale voorstel. Ik kan dat dus goedkeuren. We zullen zien wat ervan komt. Volgens mij slepen die besprekingen nu toch al lang genoeg aan. Onze voorstellen stuiten, net als onze voorstellen over de vertegenwoordiging bij de EU, steeds weer op een njet van de federale overheid of van de Waalse vrienden. Ik ben benieuwd wat het zal worden.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, volgens mij is onze positie ook gekend. Wij zijn voor het roterend voorzitterschap. We dachten dat daarover binnen de commissie voor uitvoering van de staatshervorming (COMORI) al een akkoord was bereikt. Dat blijkt niet het geval te zijn.

Wat we niet begrijpen, is wat het stevast vechten tegen federale instanties het bedrijfsleven opbrengt. Wij zijn de economische diplomatie absoluut genegen. Er worden nu eenmaal een pak diplomaten met belastinggeld betaald. Wij vinden dat die diplomaten best allemaal voor het bedrijfsleven werken. Volgens mij is het Vlaams bedrijfsleven het hiermee eens. Dit zou het Vlaams bedrijfsleven in hoge mate ten goede komen. We begrijpen absoluut niet waarom voor een vechtfederalisme moet worden gekozen. Volgens ons heeft het Vlaams bedrijfsleven veel te winnen bij een benutting van de bestaande federale instanties. Die mensen worden ook met Vlaams belastinggeld betaald. We moeten die diplomaten, die in het buitenland vaak aanzien genieten, laten werken. Onze Vlaamse bedrijven hebben er absoluut geen probleem mee dat ook op de ambassades door diplomaten voor hen wordt gewerkt. We moeten federale diplomaten en ambtenaren voor het Vlaams bedrijfsleven laten werken.

Minister-president Kris Peeters: Het ligt misschien aan het tijdstip van de dag, maar ik begrijp het betoog van mevrouw Ceysens naar aanleiding van deze actuele vraag absoluut niet. Het gaat hier om het Agentschap voor Buitenlandse Handel. Artikel 8 van het Vlinderakkoord houdt in dat afspraken over een roterend voorzitterschap zijn gemaakt. Wij hebben een ander voorstel. Dat heeft niets met de rol van de federale diplomaten te maken.

Natuurlijk moeten de federale diplomaten zich voor het Vlaams bedrijfsleven inspannen. Tenslotte is 80 procent van onze uitvoer uit Vlaanderen afkomstig. De ondersteuning van het bedrijfsleven is voor iedereen een goede zaak. Ik heb er geen enkel probleem mee dat federale ambtenaren en diplomaten hier ook de schouders onder zetten.

Mevrouw Ceysens, ik kan me vergissen, maar ik zie niet in wat uw betoog in feite met de actuele vraag van de heer Hendrickx te maken heeft. Misschien kunt u me dat straks nog eens uitleggen. Het standpunt van Open Vld is me bekend. Op dit vlak doet het echter niet ter zake.

De heer Marc Hendrickx: Wat wij absoluut niet begrijpen, is dat een dergelijk agentschap nog bestaat. De minister-president heeft daarnet al vermeld dat 80 procent van de export in Vlaamse handen is. Dit wordt door vijftig of meer ambtenaren ondersteund. Eigenlijk doet dat agentschap hetzelfde als pakweg het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (F.I.T.) of het Agence wallonne à l'Exportation et aux Investissements Etrangers (AWEX). Het kost ons enorm veel geld, maar eigenlijk is het niet meer dan een veredeld reisbureau om een aantal mensen uit Laken een bezigheid te geven.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens, de minister-president is klaar met het beantwoorden van actuele vragen. Hij zal zich nu naar het Koffiehuis begeven. Misschien kunt u even meegaan om dit onder het genot van een gezellig kopje koffie verder uit te praten. Het reglement laat u niet toe opnieuw het woord te nemen.

De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de nieuwe vertraging in het Oosterweeldossier

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik wil me tegelijkertijd ook tot de minister-president richten. In 2010 heeft hij verklaard dat de nieuwe procedures tot maximaal twee jaar vertraging zouden leiden. Het is nu 2014. In 2013 is gezegd dat er op 21 januari 2014 een oplossing zou zijn. Eind november 2013 heeft de minister-president letterlijk verklaard dat het milieueffectenrapport (MER) in januari 2014 definitief zou worden goedgekeurd. Begin 2014 is dan bekendgemaakt dat de oplevering van het plan-MER vertraging zou oplopen.

Ik heb vandaag, om 11 uur 's ochtends, een actuele vraag over dit onderwerp ingediend. Ondertussen hebben we vastgesteld dat de Antea Group, die met MER-procedure bezig is, een aankondiging heeft gedaan. Dat is de zoveelste aankondiging in verband met dit dossier. Het werk aan het MER zou deze week worden afgerond.

Ze kondigt ook aan dat het “in principe nog maar een kleine stap is voor de Vlaamse Regering om de knoop door te hakken en dat de beoordeling door de MER-cel vrij snel” – met de nadruk op vrij – “zou kunnen samengaan.” Het valt uiteraard op dat men telkens in gang schiet wanneer er een vraag wordt gesteld. Misschien moet ik hier elke week een vraag komen stellen over het Oosterweeldossier en halen we dan wel de deadline van 4 april. Voorzitter, als 4 april als datum wordt gekozen, vraag ik u om het parlement tijdens het paasreces bijeen te roepen.

Minister, waaraan wijt u de zoveelste vertraging? Wanneer wordt dat plan-MER nu eindelijk opgeleverd? Want ook de groep die in uw opdracht persberichten verstuurt, spreekt over ‘vrij snel’, ‘in principe’ en ‘waarschijnlijk’. Minister, wanneer wordt er nu eindelijk werk gemaakt van de MER-cel en van de goedkeuring van het tracé?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik heb mij uiteraard ook even bevestigd over de precieze datum waarop het MER nu zal worden ingediend. Het is klaar, mijnheer Tommelein. Het wordt morgenvroeg ingediend. Dat het iets later klaar is dan oorspronkelijk gedacht, is te wijten aan de talrijke opmerkingen van adviesinstanties en allerhande mensen. Die opmerkingen zijn zeer zorgvuldig doorgenomen met de MER-cel zelf die de uiteindelijke goedkeuring moet geven. Men heeft bevestigd dat het rapport klaar is en morgenochtend wordt ingediend. De validatie van het MER kan inderdaad zeer snel gaan omdat de opmerkingen in zeer nauw overleg met de MER-cel verwerkt zijn.

Mijnheer Tommelein, u hebt uw vraag dus inderdaad op een goed moment gesteld, want het MER wordt effectief ingediend.

De heer Bart Tommelein: Blijkbaar heb ik meer invloed dan ik zelf dacht. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters. Gelach)*

Ik zie nochtans dat de communicatie die van het bureau naar u gaat verandert naarmate de minuut vordert, want om 12 uur 35 lieten ze nog weten dat het vrij snel zou kunnen gaan en waarschijnlijk deze week zou gebeuren en op het moment dat u op de tribune komt, kunt u al meedelen dat het morgenvroeg zal worden ingediend. Dit is een versnelling die ik bij deze Vlaamse Regering nog nooit heb gezien. Ik hoop alleen, minister, dat het niet de zoveelste aankondiging is van iets dat waarschijnlijk zal komen, maar uiteindelijk maanden vertraging oploopt. (*Opmerkingen van minister Hilde Crevits*)

Minister, als u de datum van 4 april aanhoudt, is dat de laatste ministerraad voor het paasreces. Nogmaals, ik zou dan zeer graag hebben dat we daar dan onmiddellijk een debat over kunnen voeren en dat er geen twee of drie weken over moeten gaan vooraleer het parlement de laatste keer samenkomt.

De voorzitter: Ik veronderstel dat ik daarover te zijner tijd wel een vraag zal krijgen.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer Tommelein, u hebt de verdienste dat u de vraag stelt, maar andere collega's in dit huis hebben in dit dossier al meermaals het woord gevoerd en wachten al lang op het antwoord dat u nu hebt gekregen. Er zal een antwoord komen, minister, dat weten we. Het MER is afgerond en er zal een regeringsbeslissing volgen tussen dit en twee, drie weken. De vraag is: welke regeringsbeslissing? Daarover wil ik u vandaag, als dat mag, even interpellieren.

De heer Leysen, een niet onverdachte bron, laat weten dat hij de uitkomst van uw regeringsbeslissing al kent, namelijk dat het het BAM-tracé zal worden, omdat er in dezen, zo suggereert hij, een politiek voorakkoord zou bestaan. Minister, bestaat er een politiek voorakkoord over dit onderwerp: ja of nee?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, alles zit nog binnen de timing. Het is normaal dat het studiebureau die tijd nodig had om alle kritiek op het ontwerp plan-MER te kunnen verwerken. Mijnheer Tommelein, er was trouwens ook kritiek vanwege de Open Vld-fractie. Die fractie maakt vooralsnog deel uit van de coalitie in Antwerpen die, als ik mij niet vergis, meer dan vijftig bladzijden aan opmerkingen heeft doorgegeven. Het studiebureau heeft natuurlijk tijd nodig gehad om die opmerkingen en aanbevelingen te verwerken.

We kunnen dus niemand van vertraging beschuldigen. Wat de uiteindelijke beslissing betreft, minister, ga ik ervan uit dat u die vraag nog niet kunt beantwoorden omdat het plan-MER nog conform moet worden verklaard door de dienst MER, vooraleer de Vlaamse Regering die kan laten doorwerken naar een beslissing en een ontwerp-GRUP.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister, ik ben zeer verheugd met het antwoord dat u hebt gegeven, waarbij u verduidelijkt dat het plan-MER morgen zal worden ingediend. Daar wachten we al lang op. Dat is zeer goed nieuws. We hopen dat er zeer binnenkort – eindelijk, mag ik toch zeggen – een beslissing zal worden genomen door de Vlaamse Regering. Als ik de toon hoor, zal het een kwestie zijn van weken, dagen, uren misschien. U weet dat de N-VA daar al lang op aandringt. Al maanden ook. (*Rumoer*)

De voorzitter: Dames en heren, is het mogelijk dat mevrouw De Ridder nog even haar verhaal afmaakt?

Mevrouw Annick De Ridder: Daar wordt op aangedrongen, niet het minst vanuit Antwerpen. De vraag naar een inhoudelijke keuze is nog iets te vroeg. Dat zal de komende dagen duidelijk worden, als ook de dienst MER het MER heeft goedgekeurd. Mijnheer Tommelein, als zelfs ik nog een paar dagen geduld kan hebben, ben ik ervan overtuigd dat ook u dat kunt. Dank u wel. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Ik herinner me nog de debatten die we over dit dossier hebben gevoerd, voorzitter, ook met een zekere mevrouw De Ridder, maar dan wel op een heel andere manier met een heel andere inhoud. (*Applaus bij CD&V*)

Het is goed dat het MER nu is afgerond en dat het verder wordt onderzocht door de mensen van de MER-cel. Het is ook goed dat er tijd genomen is, ook al zitten we in dit dossier al te lang te wachten op een goed eindrapport. Tijdens de voortgangsrapportage hebben we opgemerkt dat we betreuren dat de kwaliteit van het afgeleverde werk tot dan wel wat ondermaats was, dat er duidelijke leemtes waren in het MER. Minister, als er nu een conformverklaring is van de MER-cel, moet er dan nog een verdere aftoetsing gebeuren bij Europa, afhankelijk van welke oplossing de Vlaamse Regering zal kiezen?

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik probeer nog eens duidelijk te zijn. Het MER wordt morgen ingediend. De BAM is initiatiefnemer. Studiebureau Antea heeft dat opgemaakt en dient het morgen in.

Alle beslissingen die de Vlaamse Regering in dit dossier al genomen heeft, zijn door iedereen gekend. Daar is niets geheims aan en die worden ook in de opvolgingsrapportages zeer nauwgezet uitgelegd. Er was er nog één op 5 december 2013, waar het ontwerp-MER zelfs is voorgesteld.

Na de goedkeuring van het MER zal de Vlaamse Regering een beslissing nemen. Het is niet de MER-cel die zal beslissen, het is niet het studiebureau dat zal beslissen, het is de Vlaamse Regering die zal beslissen. Collega's, om dat tracé vast te klikken, is geen verdere aftoetsing nodig bij Europa. Ik hoop hiermee duidelijk geweest te zijn.

De heer Bart Tommelein: Ik stel vast dat we vandaag nog altijd in een fase zitten dat het nog altijd deels koffiedik kijken is. Goed, morgenochtend komt het binnen, we zullen dan zien hoe het verdere verloop zal zijn. Ik kan alleen maar vaststellen dat we vandaag 2014 zijn. In 2010 zijn er uitspraken gedaan en in 2013. Tweeënhalf maanden voor het einde van Peeters II is er nog altijd geen beslissing. Misschien krijgen we een beslissing voor het einde van Peeters II. We zullen zien. Ik stel alleen maar vast dat wij in Vlaanderen stilstand hebben gekend en dat er nog altijd niets beslist is. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het falende cliëntvolgsysteem bij de onthaalbureaus voor inburgering

ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de problemen met het nieuwe cliëntvolgsysteem KBI-connect bij de onthaalbureaus

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, minister, collega's, ik sta hier bijna elke week. Vorige week stond ik hier al met een vraag over de wachtlijsten voor Nederlandse taallessen voor nieuwe inburgeraars en wachtlijsten voor Maatschappelijke Oriëntatie. Vandaag is het nog erger. Nu is heel de sector in panne gevallen door een computersysteem, een registratiesysteem, dat op 2 december geïmplementeerd werd en eigenlijk niet of zo goed als niet draait. Zowel het personeel van de onthaalbureaus, als de klanten, de inburgeraars, worden hiermee gepest. Het is een en al geknoei bij de inschrijvingen, zoals vandaag in de krant te lezen staat.

Minister, mijn vraag aan u is: hoe gaat u een einde maken aan de problemen en dit systeem in orde brengen om de imagoschade aan de onthaalbureaus, die kwaliteitsvol werk leveren, te herstellen?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, minister, collega's, collega Zamouri heeft de situatie goed geschetst. Er is een nieuw opvolgsysteem in gebruik sinds 2 december. Dat was aangekondigd. Ik begrijp dat dat vooraf misschien niet genoeg is getest en dat het ook niet stelselmatig is ingevoerd maar in één keer, waardoor er weinig ervaring mee kon worden opgebouwd. Nu blijkt dat het niet werkt. Dat is heel pijnlijk. De sector zit in een hele overgangperiode. De EVA is in december gestart. De onthaalbureaus moeten zich daarop richten en ze moeten zich reorganiseren. Nu krijgen ze daarbovenop te kampen met dit probleem. Zoals de collega reeds heeft geschetst, heeft dit gevolgen voor de bureaus, en voor de cliënten, en voor de medewerkers die hen moeten begeleiden. Dat is heel jammer voor een van de paradepaardjes van uw beleid.

Wij hebben u altijd gesteund in het inburgeringsbeleid. Over de hervorming van de sector verschilden we wel eens van mening. Als iets wat al jaren werd aangekondigd, ook in vorige beleidsbrieven, waarvoor er kredieten stonden in de begroting van 2012 – ik dacht 380.000 euro – en van 2013 – meer dan 120.000 euro –, dan van start gaat, is het heel jammer dat de kruispuntbank integratie op dat ogenblik niet blijkt te werken. Minister, wat gaat u daaraan doen? De hele sector wacht immers op een oplossing.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega's, de release van KBI-connect is gebeurd op 29 november, na een uitgebreide test waarop zowel mijn administratie, het agentschap, PriceWaterhouseCoopers als acht onthaalbureaus een go hebben gegeven omdat het systeem werkte in de testomgeving. In de live-omgeving bleek er een groot performantieprobleem te zijn waar de IT-partner heeft moeten op zoeken en na de kerstvakantie een oplossing voor heeft gevonden. Het was een softwareprobleem, er zat een fout in de software die niet aan het licht was gekomen bij de uitgebreide tests vooraf. De IT-partner heeft dat probleem opgelost.

De performantie is er nu. Het werkt binnen de drie seconden. Er waren nog een aantal kleinere problemen. De MO-module is ondertussen opgelost. De connectie met het rijksregister wordt eind volgende week opgelost.

Bepaalde pc's en software in de onthaalbureaus vertonen nog problemen. Het bestek bepaalt dat het systeem moet draaien op alle pc's en software. De IT-partner zal ter plaatse de pc's gaan bekijken. Misschien is er nog werk aan oudere pc's. Het moeilijkste blijkt de datatransmissie te zijn van het oude naar het nieuwe systeem. Het oude systeem is echt bric-à-brac. Men slaagt er niet in om met één druk op de knop als het ware de data over te brengen naar het nieuwe systeem. Vaak zitten er foute data in het oude systeem, zoals een verkeerd huisnummer. Het nieuwe systeem weigert die informatie. Ook daar wordt werk van gemaakt.

De brief van de sector verwondert me. De sector was van bij het begin bij de overschakeling betrokken, vanaf de voorstudie die werd opgestart door mijn collega. Ze hebben hun voorstellen kunnen formuleren. Ze waren bij het hele traject betrokken. In het begin hebben ze bijkomende functionaliteiten gevraagd. Er zijn wekelijkse stuurgroepen. Er is dagelijks een informeel overleg. Er wordt geregeld met alle coördinatoren overleg gepleegd. Tot en met de eindfase en de test zijn ze betrokken. Ze kennen het probleem en weten hoe het verholpen wordt.

Ik wil met de meeste klem tegenspreken, mevrouw Zamouri, dat er sprake is van chaos. Dat is absoluut niet het geval. Er staan geen wachtrijen voor de onthaalcentra. Ik wil trouwens een groot dankwoord uitspreken voor de mensen op het terrein die hebben meegewerkt aan een pragmatische oplossing. Ze wilden de klanten altijd bedienen. Als het systeem onvoldoende

performant is, werken ze tijdelijk met excels. Ze hebben daar veel inspanningen moeten voor doen. Dat heeft veel druk gezet op de organisatie. Het was niet 'Computer says no' van 'Little Britain'. Ze hebben geen mensen geweigerd omdat de computer het niet deed.

Ik heb net als u, mevrouw Zamouri, een rondvraag gedaan bij de onthaalbureaus. Ze hebben me allemaal geantwoord dat ze er een punt van eer van maken om iedereen te ontvangen. Ze hadden daardoor meer werk, maar ze deden het nodige.

De kranten spreken van 'maanden' en dat kan uiteraard niet kloppen, het systeem draait pas sinds 2 december. Ik heb de cijfers opgevraagd voor de periode van 2 december tot 31 januari. Het aantal rechthebbenden met KBI-connect is 2 procent minder dan in dezelfde periode vorig jaar. Maar we hebben nog niet alle gegevens omdat er een aantal nog niet in KBI-connect zitten. Ik ga ervan uit dat het systeem – ondanks de transitieperiode – er niet toe heeft geleid dat er minder rechthebbenden zijn. 2 procent minder met KBI: dat laat me besluiten dat er ongeveer evenveel zijn.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, u hebt een uitvoerige technische uitleg gegeven. Daar bent u zeer goed in. Mocht ik van slechte wil zijn, dan zou ik denken dat u het systeem hebt gesaboteerd om de wachtlijsten NT2 en maatschappelijke oriëntatie in te korten. Maar ik geloof niet dat u dat in de hand hebt.

De sector moet vandaag bijna terugkeren naar pen of pluim. Ik heb ook rondgebeld. Er wordt nu op papier geregistreerd. Dat moet nadien worden ingegeven in het systeem. Het is niet evident om het personeel gemotiveerd te houden. U zegt dat er geen wachtrijen zijn van inburgeraars. Uiteraard zijn er geen wachtrijen, omdat de mensen terug naar huis worden gestuurd en daarna twee, drie keer moeten terugkomen. Het is in eenieders belang dat dit zo snel mogelijk wordt opgelost.

De heer Ward Kennes: De 'computer says no' en de 'minister says yes'. Ik merk dat er in de sector inderdaad mensen zijn die creatief omgaan met het probleem en fiches gaan invullen. Ze doen hun best om niemand in de kou te laten staan. Dat neemt niet weg dat er mensen teruggestuurd zijn. U en de bureaus, we doen allemaal alle mogelijke moeite om de rechthebbenden over de drempel te halen. Zeker voor deze groep is het bijkomend vervelend dat ze met dit probleem worden geconfronteerd. Ik zou samen met u de waardering willen uitdrukken voor de mensen die in deze moeilijke omstandigheden een oplossing zoeken. Als het systeem terug zal werken, kunnen ze de gegevens invoeren.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat u dringend zekerheid moet bieden aan de inburgeraars. U weet dat bepaalde onderdelen van het programma verplichtend zijn, zoals de lessen Nederlands en Maatschappelijke Oriëntatie bijvoorbeeld. Als dat niet in het systeem wordt geregistreerd, hoe wordt dat dan opgevolgd? Riskeren die mensen sancties? Dat moet duidelijk zijn.

Voorts moet u duidelijkheid creëren over de gevolgen voor de financiering van de onthaalbureaus. Ze worden immers gefinancierd op basis van het aantal ingeschreven nieuwe contracten. Als die vandaag niet in het digitale systeem kunnen worden ingeschreven, dan betekent dit dat ze het gelag zullen moeten getalen. Is het bovendien niet raadzaam om het IT-bedrijf – RealDolmen als ik me niet vergis – in gebreke te stellen? Eerst was gezegd dat het kruispuntensysteem begin 2013 operationeel zou zijn, nadien werd dat eind 2013 en nu blijkt dat het niet werkt. Een ingebrekestelling kan ervoor zorgen dat we een deel van ons geld kunnen terugkrijgen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me aan bij wat de heer Martens heeft gezegd. Toch nog dit: het is goed dat u ageert, maar u mag de zaak toch niet minimaliseren. Het feit dat ze een brief

schrijven betekent dat het geen mineure aangelegenheid is. Als dat toch het geval zou zijn, dan verstuurden ze wel een mail naar uw kabinetmedewerker.

Wat mij het meest stoort, is wat uw woordvoerder zegt, en daarvoor ligt de eindverantwoordelijkheid bij u. Volgens uw woordvoerder wordt er samen met het IT-bedrijf gewerkt aan een oplossing. Voorts staat er dit: “We zorgen er ook voor dat we het personeel een opleiding aanbieden.” Zo creëert u de indruk dat niet enkel het systeem, maar ten dele ook de mensen van de onthaalbureaus in de fout gaan. En dat is jammer.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Caron, u bent genoeg vertrouwd met de werking van de media om te weten dat reacties nooit volledig worden afgedrukt. Ik heb u een overzicht gegeven van wat er gebeurt. Ik stelde dat de IT-partner ter plekke de hard- en softwareproblemen zou gaan oplossen. In het bestek staat uitdrukkelijk dat het systeem op alle hardware en alle software moet draaien. Blijkbaar lukt dat niet op bepaalde pc's van de onthaalbureaus. Zij zullen inlichtingen en instructies geven, om de mensen te helpen. Die mensen waren het gewoon jarenlang met een bepaald systeem te werken. We sluiten niet uit dat sommigen aanpassingsmoeilijkheden hebben, maar het is niet zo dat de focus ligt op de opleiding.

Het probleem ligt bij een softwarefout die niet is ontdekt in de testfase. ABB, PwC en de acht onthaalbureaus waren daarbij aanwezig. Op 29 november is een test uitgevoerd die iedereen goed heeft bevonden. Toen kwam een ‘go’, maar op het terrein bleek dat het systeem niet performant is. Het duurde tot na de kerstvakantie vooraleer de IT-partner het probleem kon wegwerken. Vandaag is de performantie van het systeem 3 seconden. Er zijn nog vier punten waarvoor actie wordt ondernomen. Ik wil de mensen op het terrein niet culpabiliseren. Ik geef hen een grote pluim, want zij stuurden geen mensen terug. De onthaalbureaus die we daarover konden ondervragen, stellen dat ze de mensen willen helpen. Zij schrijven de mensen dus in, en maken daartoe een Excelbestandje op. Dat zal later moeten worden overgedragen.

Mijnheer Martens, uw vragen zijn pertinent. Uiteraard worden geen sancties gegeven aan mensen die zich wegens fouten in het systeem niet hebben kunnen aanmelden of dat te laat hebben gedaan. Ik vermoed dat het slechts om een klein aantal mensen gaat, maar die mogen niet het slachtoffer worden.

De partner, de contracthouder, is eind 2012 al in gebreke gesteld. Er lopen ook boetes daaromtrent. Het agentschap heeft dat dossier behartigd zoals het moet.

Mijnheer Caron, u zegt: als het niet ernstig was, zouden ze geen brief sturen. Die brief is inderdaad een emotionele uiting van de problemen die er zijn. Ik heb alle begrip voor de reacties, maar wat ik u zeg, klopt: de partners op het terrein, de onthaalbureaus, zijn over het hele traject betrokken, vanaf mijn voorganger bij de voorstudie, en over het hele traject tijdens de aanbesteding, met tal van bijkomende vragen. Dat was trouwens een van de discussiepunten met de partner. Nadat het bestek gelanceerd was – het was een Europese aanbesteding, er is een gunning gebeurd – hebben ze bijkomende functies gevraagd, waarvan de contractant zei dat dat tot meer vertraging en meerwerken leidt. Dat moet nog uitgeklaard worden.

Er zijn wekelijks vergaderingen van de stuurgroep. Er is dagelijks informeel contact. Uiteraard wist men ook welke acties er ondernomen zijn.

Het is een zeer complexe zaak, KBI Connect. Er moet connectie gemaakt worden met al die databanken, van de Kruispuntenbank Sociale Zekerheid, de VDAB, de huisvestingsmaatschappijen. Maar alle acties die genomen moeten worden, zijn ook genomen.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, de onthaalbureaus bieden kwaliteit en proberen de mensen kwalitatief te begeleiden en intakegesprekken af te nemen. En ik denk dat ze van u

ook kwaliteit verwachten. Mijn vraag blijft dus dezelfde. Zorg dat het zo snel mogelijk opgelost raakt. (*Applaus bij Open Vld*)

De heer Ward Kennes: De opleiding moest natuurlijk gebeuren voor 2 december. Het heeft geen zin om eerst een systeem op te starten en dan op te leiden. Dat het over enkele pc's her of der zou gaan, lijkt mij niet zo waarschijnlijk. Als acht onthaalbureaus dat probleem in een gezamenlijke brief signaleren, gaat het om meer dan hier en daar een verouderde computer. Het probleem mag dus zeker niet onderschat worden.

Zoals een aantal collega's gemeld hebben, is ook de aansprakelijkheid van de leverancier hier in het geding. Het contract zal daar ongetwijfeld clausules over bevatten. Dan moet eens bekeken worden wat de verantwoordelijkheid is van degene die verantwoordelijk was voor deze software.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de beslissing van het Antwerpse stadsbestuur om zelf een ouderpremie voor kinderopvang in te voeren

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de Antwerpse stadspremie voor kinderopvang en het falende beleid ter zake van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, nog niet zo lang geleden werd hier een nieuw decreet rond kinderopvang goedgekeurd. Het was de bedoeling dat dat decreet rust zou brengen in het kluwen dat het landschap van de kinderopvang toch was. Niets is echter minder waar, minister: de chaos in het landschap is nog nooit zo groot geweest.

Ten eerste is er het nieuwe onlinesysteem dat de ouderbijdrage moet berekenen, dat volledig in de soep draait. Ten tweede zijn er de zelfstandige kinderdagverblijven, die aan allerlei regeltjes moeten voldoen, maar daarvoor onvoldoende gesubsidieerd worden en nauwelijks het hoofd boven water kunnen houden. Dan is er nog het enorme plaatstekort: 7000 plaatsen in Vlaanderen, 1800 in Antwerpen. Ook het statuut voor onthaalouders staat nog niet op punt.

Nu zegt de stad Antwerpen tegen u: minister, het is duidelijk dat het u niet lukt om aan uw taak als minister te voldoen, Vlaanderen slaagt er niet in om in voldoende kinderopvang te voorzien en de wachtlijsten op te lossen, en dus zullen wij het zelf doen.

Die ouders die op kinderopvang wachten, die met hun kinderen ergens terecht moeten, bij wie kunnen zij terecht? Kunnen zij nog bij u terecht, minister? Staat u nog in voor kinderopvang? Is het Vlaanderen nog dat de kinderopvang organiseert? Of zijn het voortaan de steden en gemeenten? Moeten de ouders daar terecht en gooit u de handdoek in de ring, minister? Wat mogen wij nog van u verwachten op het vlak van kinderopvang?

De voorzitter: Wat is nu eigenlijk uw vraag, mevrouw Meuleman?

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijn vraag is wat de minister nog zal doen, en of het nu de bedoeling is dat steden en gemeenten zelf kinderopvang uitbouwen, of dat zij toch nog bij Vlaanderen terechtkunnen voor de uitbouw van kinderopvang en het voorzien in voldoende plaatsen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, als er een rode draad loopt door de voorbije legislatuur inzake kinderopvang, dan is het wel de overlevingsstrijd die zelfstandige kinderdagverblijven moeten leveren. U hebt aangekondigd dat het decreet alle problemen zou

oplossen. Niet waar dus, want wat is de realiteit vandaag? Ze gooien de handdoek in de ring, ze sluiten de deuren, ze hebben de moed en energie niet meer om nog eens te voldoen aan bijkomende regels en normen en waarden en al wat je daarbovenop legt.

Uw falend beleid, minister, werd het voorbije weekend pijnlijk aan de kaak gesteld door de stad Antwerpen. De stad Antwerpen nam een maatregel die u niet neemt, namelijk een financiële ondersteuning van 10 euro per dag voor de ouders die geen plaats hebben in de gesubsidieerde kinderopvang. Daardoor geven ze een flinke tik aan uw beleid, want u doet dat niet.

Het moet me van het hart: diezelfde N-VA van Antwerpen zit ook in de Vlaamse Regering, diezelfde N-VA van Antwerpen, die u een tik geeft, heeft dit decreet mee goedgekeurd. Toen waren er blijkbaar geen problemen bij de zelfstandigen, volgens de N-VA. Aan de vooravond van de verkiezingen zien ze plots het licht en zeggen ze: “Oei, er is een probleem.”

Minister, gelet op het feit dat de lokale besturen uw falend beleid mee moeten opvangen, gelet op het feit dat er een zware ongerustheid is in de sector, bent u bereid uw decreet on hold te zetten?

De voorzitter: Minister Vandeuren heeft het woord.

Minister Jo Vandeuren: Dat laatste ben ik uiteraard niet van plan. Het is een unieke gelegenheid om eindelijk een stabiel en totaal kader te creëren voor alle vormen van kinderopvang. Er zijn op dit moment zes verschillende systemen. Bij de start van de legislatuur zijn er vragen gesteld over kwaliteit. Nu is het moment dat we die transitie moeten maken.

Ik heb nooit gezegd dat die transitie betekent dat iedereen zonder enig probleem zou instappen. Ik heb alleen gezegd dat dit kaderdecreet ons zou toelaten de toekomst van de Vlaamse kinderopvang op een goede manier te organiseren. Daar zitten groeipaden in, zowel in zaken die je verwacht – gelijke kwaliteitseisen –, als in de financiering en de financiële inspanningen die moeten gebeuren.

Als je de periode bekijkt van de begroting 2009 tot nu, dan heeft de Vlaamse Regering meer dan 100 miljoen euro extra geïnvesteerd in de Vlaamse kinderopvang, waarvan 70 miljoen euro is gebruikt om de niet-erkende en -gesubsidieerde, zeg maar de zelfstandige sector, alvast een aantal ondersteuning te geven. Dat hebben we gedaan toen bleek dat men in het paritair comité van de gesubsidieerde sector was gestapt en men met arbeidsvoorwaarden werd geconfronteerd. Dat hebben we gedaan door de inkomensgerelateerde bedragen van toen te verhogen om de lonen van de aangepaste cao te kunnen betalen, door het basisondersteuningsforfait op te trekken van het aantal plaatsen waarvoor je dat krijgt voor de zelfstandige en niet-inkomensgerelateerde voorzieningen, door meer kansen te geven aan zelfstandigen om toch de stap naar het inkomensgerelateerde stelsel te zetten. Er zijn dus tal van initiatieven genomen.

Ik was een beetje verbaasd door de actuele vragen. In Vlaanderen zijn veel lokale besturen die de voorschoolse en buitenschoolse kinderopvang ondersteunen. Ze doen dat door artikel-60-mensen ter beschikking te stellen van initiatieven, door premies te geven, door ondersteuning te geven aan mensen die een beroep doen op het OCMW als ze niet-inkomensgerelateerde kinderopvang gebruiken, ze doen dat ook door investeringssubsidies te geven aan zelfstandige kinderopvang. Nu is er ook een stad die een bedrag geeft aan ouders die gebruikmaken van zelfstandige opvang die niet inkomensgerelateerd is.

We hebben heel goed overleg met de betrokken schepen. Ik begrijp het probleem dus niet. We hebben er zeer goed over gepraat. Ze hebben voor zichzelf een analyse gemaakt van de situatie in Antwerpen, en daar is inderdaad een belangrijke uitdaging. De nataliteit heeft daar sneller effect dan in de rest van Vlaanderen. Ondanks het feit dat we systematische voorrang

hebben gegeven aan de stad Antwerpen – 1880 inkomensgerelateerde plaatsen bij in deze legislatuur – is er nog een achterstand in te halen.

Ook in 2014 zullen we in de inkomensgerelateerde (IKG) en de gesubsidieerde sector voorrang geven – 266 van de 700 plaatsen gaan exclusief naar Antwerpen. Ik begrijp dus helemaal niet dat uitgerekend een liberale partij en een stadsbestuur het een probleem vinden als wij iets willen doen voor de kinderopvang door de zelfstandigen te ondersteunen. Ik kan u daartoe niet verplichten. Maar dan zegt u ineens dat dat voor u een probleem is. Wij hebben dat niet gezien als een probleem. Wij hebben dat gezien als de vraag van een stad die daar zoals vele andere steden iets aan wil doen. We weten ook dat dit niet onze kernopdracht is. Vlaanderen weet best dat wij daarin nog jaren zullen moeten investeren. Maar wij willen daar nu ook een bijdrage leveren om die capaciteitsvraagstukken aan te vatten. Zij hebben daarvoor een formule gekozen die, wat mij betreft, prima is. Die formule houdt in dat men dat gaat doen door niet zelf nieuwe kinderopvanginitiatieven uit te bouwen of door de gesubsidieerde sector verder uit te bouwen, maar door de zelfstandige sector in de eigen stad een ondersteuning te bieden.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, op dit moment zijn de wachtlijsten in de kinderopvang enorm lang. Het plaatsgebrek is zeer groot. Je moet tegenwoordig nog voor je zwanger bent je plaats in de crèche reserveren. Dat is vandaag in Vlaanderen de realiteit. Er is een tekort van 7000 plaatsen, een tekort van 1800 plaatsen in Antwerpen. Nu zegt u dat het ervan zal afhangen waar je woont of daar iets aan gedaan wordt en of je sneller de kans zult krijgen om in een crèche terecht te kunnen. Woon je in Antwerpen, dan zal de stad een tandje bijsteken en dan heb je misschien iets sneller kans op een plek. Woon je in een stad die of de middelen niet heeft of die er niet voor kiest om te investeren in kinderopvang, dan heb je pech als ouder. Is het dat waar we naartoe willen als het om kinderopvang gaat? Dat is en blijft toch een kerntaak van Vlaanderen, dacht ik. Dat hebt u ook met uw decreet willen doen. U hebt de bevoegdheden voor een klein deel naar Vlaanderen toegetrokken. U hebt de regie weggenomen van het lokale beleid. Nu moet u erkennen dat het u niet lukt, dat u faalt, dat u die plaatsen niet kunt creëren. En dan zegt u dat de lokale besturen het maar zelf moeten oplossen. Dat vind ik geen goede manier van besturen vanuit Vlaanderen. *(Applaus bij Open Vld en Groen)*

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, die 10 euro die de stad Antwerpen geeft, geeft de stad uiteraard niet alleen ter ondersteuning van de ouders maar voornamelijk ook ter ondersteuning van de zelfstandige kinderopvanginitiatieven, die anders dreigen met nog meer sluitingen te worden geconfronteerd. U zegt dat u het probleem niet ziet. Dat is nu net het probleem. U ziet het probleem nooit. U niet en uw hele Vlaamse Regering niet, die bestaat uit CD&V, uit sp.a en uit de N-VA. Jullie van de N-VA zitten daar ook in. Mochten jullie tijdig het probleem zien, het zou nooit zover gekomen zijn. *(Applaus bij Open Vld)*

Dat zijn de feiten. Uw regering draagt de volledige verantwoordelijkheid voor het falende beleid in de kinderopvang. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Mevrouw Dillen, wij ondersteunen de zelfstandigen.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, de ouderpremie behoort tot de gemeentelijke autonomie, zoals de minister zegt. Er is niets nieuws onder de zon want dat is een idee dat in de bestuursperiode van Patrick Janssens al in de documenten stond, maar niet werd uitgevoerd omdat er ondertussen IKG-plaatsen waren.

Mevrouw Meuleman, als je nu in Antwerpen wordt geboren, is er wel een ander probleem. Dit bestuur zal tot 2019 de investeringen voor kinderopvangplaatsen verminderen. Dat is een probleem. De ouderpremie is, zoals er ook andere premies bestaan, zoals startpremies voor zelfstandigen, een idee dat al bestond. Er is dus niets nieuws onder de zon.

Jullie pleiten ervoor om het decreet on hold te zetten. Jullie willen dus stilstand. Dat is niets doen aan het aantal plaatsen, dat is niets doen aan de kwaliteitsverbetering, dat is niets doen aan de verbetering voor de ouders en de kinderen. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels. Applaus bij sp.a)*

We hebben voldoende uitgelegd dat er daarvoor een budget werd uitgetrokken.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Als ouders met kinderen nu naar dit debat kijken, draaien ze zich om en vragen ze zich af waarmee we hier bezig zijn. Wat is hier belangrijk? Dat gezinnen met kinderen een opvang krijgen en dat aan die opvangbehoefte voldaan wordt. Mevrouw Van der Borgh, deze Vlaamse Regering heeft zeer duidelijk die kerntaak op zich genomen. Er is een heel duidelijk kaderdecreet, er zijn enorm veel middelen vrijgemaakt, meer dan 100 miljoen euro op Vlaams niveau.

Als u er bezwaar tegen hebt dat Antwerpen en andere gemeenten gebruikmaken van hun lokale autonomie om mee te investeren in die gezinsopvang, dan vind ik dat heel ver gekomen. *(Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borgh)*

Mevrouw De Vits, u zegt dat Antwerpen niets doet aan capaciteitsuitbreiding. Ik heb navraag gedaan bij mijn collega in Antwerpen. Daaruit blijkt dat Antwerpen de volgende vijf jaar meer dan 21 miljoen euro investeert in de uitbreiding van de capaciteit en in de ouderpremie. *(Opmerkingen van mevrouw Mia De Vits)*

Veel steden en gemeenten mogen daar eens naar gaan kijken en dat nadoen.

Minister Jo Vandeuren: We zijn ons er allemaal van bewust dat de zelfstandige kinderopvang het niet gemakkelijk heeft. Ik wil dit niet minimaliseren. Maar de waarheid gebiedt te zeggen dat sommige problemen waarmee zij worden geconfronteerd, niet onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse overheid. Door omstandigheden vormen zij voor de kinderopvang wel een probleem. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Gelukkig heeft federaal minister van Financiën, Koen Geens, een heel goede beslissing genomen door die omzendbrief waarover de sector heeft onderhandeld, aan te passen. Dat is een goede maatregel.

Als we willen dat iedereen aan dezelfde kwaliteitseisen voldoet, als we pleiten voor meer inkomensgerelateerde kinderopvang – en dat is toch de wens van het parlement – en als we willen evolueren naar een gelijke financiering gecombineerd met een uitbreidingsbeleid, dan staan we voor een belangrijke transitieperiode. We moeten daar zorgvuldig mee omgaan.

De stad Antwerpen kiest ervoor om maatregelen te nemen ten opzichte van de zelfstandige kinderopvang. Ook in Leuven en in andere steden wordt daarover gesproken. In Genk gaat het over een investeringssubsidie, maar die maatregel bewijst niet dat het ene of het andere beleid goed of slecht is. Het gaat over een lokaal bestuur dat autonoom gebruik maakt van het inzicht om daar zelf prioriteit aan te geven. Veel gemeenten hebben dat ook gedaan voor de gesubsidieerde voorschoolse en buitenschoolse kinderopvang. Dat was toen blijkbaar geen signaal dat het Vlaamse beleid zo problematisch zou zijn. Ik denk dat een gemeente daar in alle autonomie over moet beslissen. Ik bevestig voor wie daar nog aan twijfelt, dat de bevoegde schepen daarover met ons heeft overlegd en dit helemaal niet op eigen initiatief heeft gedaan zonder dit in te passen in de evolutie naar het nieuwe decreet.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, wij pleiten inderdaad voor een uitstel van het decreet. Zonder middelen krijgt u met dit decreet een omgekeerd effect, namelijk dat er plaatsen verloren gaan in de kinderopvang in plaats van dat er bij komen. Vlaanderen kan zich dat niet permitteren en kan dit decreet niet invoeren zonder middelen. Het resultaat zal zijn dat we er slechter zullen voorstaan na de invoering van het decreet dan voordien. Dat zou geen goede zaak zijn. We moeten het over een andere boeg gooien.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw De Vits, kent u het PGB-decreet (persoonsgebonden budget)? Dat is tien jaar on hold geplaatst.

Mevrouw Jans, wij hebben uiteraard geen probleem met de maatregelen van de stad Antwerpen op zich. Wij hebben wel een probleem met de N-VA die hier in de regering zit en er hier niet in slaagt om de zaken te keren. Maar in de pers gaat de N-VA wel verkondigen dat de zelfstandige kinderopvang het zoals bekend heel moeilijk heeft. Weet u wat het verschil is tussen een regering met Open Vld en een regering met de N-VA? Tijdens de vorige legislatuur heeft mevrouw Ceysens KidsInvest opgericht ter ondersteuning van de zelfstandige sector. De N-VA zit vandaag in de regering en wat heeft zij bereikt? Niets, nougatbollen. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot Mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over maatregelen om jonge bouwers te helpen de eigen gezinswoning te financieren

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, geachte leden, ik maak me wat zorgen over de evolutie op de woningmarkt. Ik zie dat het aantal hypothecaire kredieten die in 2012 zijn toegewezen, gedaald is met 34 procent ten opzichte van 2011. Dat is dus een enorme daling. Binnen de verstrekte leningen zien we echter ook een hele verschuiving. Steeds minder gaat het om jonge mensen. In bijna de helft van de gevallen zijn het 40-plussers die de lening aangaan. Een derde van de leners zijn eenpersoonsgezinnen. Het klassieke patroon was dat van jonge mensen, jonge koppels tussen 25 en 35 à 40 jaar, die zich een woning willen verschaffen. Vandaag kunnen zij dat niet meer, om twee redenen. Enerzijds worden de banken strenger. Ze vragen ook een veel groter eigen aandeel van de leners. Anderzijds is er het feit dat een modale woning bouwen erg duur wordt.

Minister, hoe ziet u deze evolutie? Wat kan de regering en wat kunt u als minister doen om dat wat bij te sturen? Immers, niet alleen is wonen erg belangrijk, het bezit van een eigen woning is ook de beste sociale zekerheid, 75 procent van de Vlamingen woont in een woning waarvan ze zelf eigenaar zijn. De bouwsector is ook de motor van onze Vlaamse economie.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, geachte leden, er zijn een aantal instrumenten waar we nu al mee werken. Een belangrijk instrument dat Vlaanderen vanaf juli zou kunnen hanteren om een aantrekkelijker klimaat te maken voor jonge gezinnen die een woning willen kopen of bouwen, is de woonbonus, die overkomt. Vlaanderen zal vanzelfsprekend zijn eigen fiscale bevoegdheid ten volle kunnen benutten.

Wat kunnen we nu al? Wat doen we nu en hoe gaan we met die instrumenten om? Om te beginnen zijn er de sociale leningen. Die zijn erg belangrijk. Op basis van het inkomen komt 80 procent van de mensen in aanmerking voor een dergelijke lening. Men mag natuurlijk geen al te duur huis kopen. Dat is waar. Er is een grens voor die woning, maar zeer veel gezinnen komen dus in aanmerking. Vorig jaar zijn er 29 procent meer sociale leningen verstrekt. Ook voor 2014 is het budget daarvoor enorm verhoogd. We hebben voorzien in 100 miljoen euro extra qua ontleningscapaciteit. Dat betekent dat we heel wat meer gezinnen opnieuw zo zullen kunnen helpen. Heel vaak zijn dat jonge gezinnen, die dan ook kunnen genieten van die volledige rentevoet als ze bij ons lenen. Die sociale leningen zijn niet eens zozeer belangrijk door die rentevoet, maar omdat we, naast de door u geschetste evoluties, ook zien dat de eigen inbreng steeds groter moet worden. Die is alweer met 13 procent gestegen. Mensen moeten nu op de eerste dag 65.000 euro op tafel kunnen leggen. Heel wat

jonge gezinnen kunnen dat niet. In die zin is het belangrijk dat mensen via een sociale lening 100 procent van de waarde van hun woning mogen lenen. Ze moeten natuurlijk wel zelf de kosten betalen. Dat is, zo horen we steeds meer, voor steeds meer jonge koppels dé reden om een sociale lening te zoeken. De reden is niet zozeer die rentevoet, want naarmate men wat meer verdient, komt die meer in de richting van de marktrentevoeten, maar wel het feit dat men geen groot startkapitaal moet hebben.

Daarnaast is er de verzekering gewaarborgd wonen. Die zou niet alleen voor mensen belangrijk moeten zijn, maar ook voor banken geruststellend moeten zijn. Als mensen ziek worden of hun werk verliezen, dan geeft die verzekering een aantal jaren een tegemoetkoming, wat zowel voor de bank als voor de gezinnen geruststellend is. We hebben het aantal aangeslotenen fors kunnen verhogen, nadat er een daling was van mensen die zich jaarlijks aansloten, van 8000 naar meer dan 13.000 gezinnen. Er loopt een nieuwe aanbesteding, ook voor de volgende periode. We hopen in april te kunnen toewijzen. We willen dus ook graag doorgaan met dat systeem.

Ten slotte heb ik morgen een overleg met de banken, niet enkel om hen ervan te overtuigen die verzekering gewaarborgd wonen extra te promoten, maar ik zou ook graag meer banken in het systeem willen krijgen van leningen met extra korting voor wie energiezuinig bouwt. U weet dat al twee banken die energiebeleidsovereenkomst hebben getekend. Ik probeer nu die andere banken ook zover te krijgen.

De heer Johan Sauwens: Minister, minister Smet heeft u hier vertegenwoordigd toen de heer de Kort daarover in december een vraag stelde. Hij zei onder meer dat er twee banken zijn – Belfius en Triodos, meen ik – die daaraan meedoen. Het bizarre is echter het volgende. Elk jaar worden er wat strengere normen qua energieprestatie en binnenklimaat (EPB) opgelegd. In de bouwsector zegt men dat de stap van een E70-norm naar een E60-norm een verhoging van de kostprijs voor het bouwen van een woning zal betekenen, een stijging met 7000 à 8000 euro voor een heel gewone woning. Op Bouwinnovatie, een woon- en bouwbeurs die dezer dagen in Hasselt plaatsvindt, sprak ik met een aantal mensen. Vijf à zes kandidaat-bouwers moesten uiteindelijk, na heel wat voorbereidend werk en plannen, meedelen dat dit niet kon doorgaan, omdat de lening niet in orde kwam.

De vraag is of men de banken niet kan overtuigen om de te strenge normen, die via Europa en de banken worden opgelegd, wat te versoepelen. Iemand die energiezuinig bouwt, zal maandelijks ook minder uitgaven voor energie hebben. Men moet uit de huidige situatie kunnen geraken, minister.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Voorzitter, minister, collega's, we moeten toch vaststellen dat de voorbije vijf jaar de kosten voor de bouw of de aankoop van een woning alleen maar zijn gestegen, niet het minst door de strengere normen die de Vlaamse Regering heeft uitgevaardigd en die alle mogelijke kostenverhogingen voor de bouwheer veroorzaken. Ik noem bijvoorbeeld de regelingen voor energieprestatie en binnenklimaat en voor het energieprestatiecertificaat. Ik vermeld ook de btw op bouwgrond die er deze legislatuur is gekomen en waarbij de Vlaamse Regering volgens mij een grote fout heeft gemaakt door hier niet krachtiger tegen op te treden.

Ik moet er toch ook op wijzen dat het onze fractie is geweest die een aantal voorstellen van decreet heeft ingediend om hieraan te verhelpen. Ik noem de invoering van een aankooppremie en de invoering van een hypotheekpremie. Het zijn twee voorstellen van decreet die ook door uw partij, mijnheer Sauwens, niet zijn goedgekeurd.

Minister, het voorstel van decreet houdende invoering van een afbraak- en herbouwpremie is nog hangende in de commissie Woonbeleid. Ik hoop dat nog voor het einde van deze legislatuur kan worden goedgekeurd.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, het is positief dat het budget voor de sociale leningen is verhoogd, maar we staan natuurlijk voor een aantal grote uitdagingen zoals de heer Sauwens stelt. Energiezuinigheid leidt ertoe – en ik hoor dat op het terrein – dat er een tegenstrijdigheid is met betaalbaarheid. Natuurlijk bepleit u wel bij de banken dat dit kan worden opgenomen in het budget, maar het is niet zo simpel. Bij nieuwbouw leidt hernieuwbare energie tot een meerkost per woning van 15.000 tot 20.000 euro. Jonge mensen hebben het al heel moeilijk om die spaarcenten te verzamelen. Ik ben natuurlijk voor energiezuinigheid – iedereen is daar voor – en voor een duurzame samenleving, maar we moeten het gefaseerd invoeren. Zeker op een moment dat de eisen van de banken verstrengen, denk ik dat u te voortvarend bent geweest. Het ware beter geweest dat het E-peil wat rekbaarder was.

Minister Freya Van den Bossche: Europa vraagt ons om het pad van het energiezuinig bouwen tussen nu en 2020 te organiseren. Wat hebben we gedaan? We hebben samen met de bouwsector overlegd wanneer we naar welke norm gaan. We hebben gekozen voor een tweejaarlijkse stap die wordt gezet op het kostenoptimum. Dat wil zeggen dat de prijs voor de bouw, samengevoegd met de energiefactuur, voor u de meest optimale situatie zou moeten zijn. Als men op middellange termijn kijkt, is het het goedkoopste om het op die manier te doen. Dat neemt niet weg dat het bij de initiële investering inderdaad een meerkost betekent, een meerkost die men vanzelfsprekend gemakkelijk kan compenseren door de lagere energiefactuur, mochten de meeste banken bereid zijn om te begrijpen dat het besteedbaar inkomen aan wonen gelijk is aan de som van de afbetaling en de energiefactuur. Op dit moment zijn er twee banken die zo redeneren en dat met ons hebben afgesproken: Belfius en Triodos. De andere doen dat nog niet, maar dat is helemaal niet logisch. Iemand met een hoge energiefactuur heeft niet evenveel besteedbare capaciteit om een lening af te betalen als iemand met een lage energiefactuur. Er is een belangrijk verschil. Men moet leren om in de toekomst de woonkost te definiëren als een combinatie van de initiële kost – afbetaling of huur – plus de kost van energie. Dat is in ieder geval wat wij doen.

Dus, het moet van Europa, maar zelfs als het niet zou moeten van Europa, vind ik het een intelligente manier om het te doen. Het gebeurt gefaseerd, tweejaarlijks en telkens in overleg met de bouwsector. Ik meen enerzijds immers dat het eenzijdig opleggen niet slim zou zijn en de bouwsector geeft zelf aan dat het pad geleidelijk moet zijn zodat iedereen zich de technieken eigen kan maken. Anderzijds zijn er ook redelijk wat firma's die graag mee aan de kar trekken, firma's die voorloper zijn op het vlak van innovatieve bouwtechnieken, omdat ze op die manier een grotere markt, ook in het buitenland, kunnen bespelen.

Er zijn een aantal voordelen voor de bouwsector. We gaan energiezuiniger bouwen en we doen dat in goed overleg. We doen dat op het kostenoptimale niveau zodat de meerkost waarover u spreekt, er geen is. Die is namelijk initieel, we moeten gewoon zorgen voor voldoende onteningscapaciteit, maar die is er niet op termijn, wel integendeel.

Ik hoop toch al iets te kunnen doen bewegen, morgen onder meer al, met de banken. Ik zal ze individueel opnieuw aanspreken in de hoop meer banken te kunnen overtuigen. Afsluitend voeg ik hier graag aan toe dat ik ook hoop dat het parlement werk maakt van een goede woonbonus, wanneer die overkomt naar Vlaanderen, want u zult wat dat betreft ook fiscaal wat kunnen sturen.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is niet de bedoeling om hier een zware polemiek te voeren, maar ik heb het gevoel dat het theoretisch model, waarover zelfs met de sector werd overlegd, niet werkt.

Vandaag zien we dat voor een belangrijk deel van de private huizenmarkt enkel de hogere middengroep nog in staat is om, met steun van de ouders, zelf te bouwen. We zien een enorme evolutie naar appartementen met meer vergunningen voor appartementen dan voor

woningen. We zien ook een enorme evolutie naar bouwen op latere leeftijd en naar groepsbouw. We zijn niet goed bezig, want dit heeft een erg grote weerslag op zowel het totale eigendomsbestand van de woningen als op onze bouwsector, die economisch toch erg belangrijk is.

Ik zou toch willen vragen dat uw departement in de toekomst dit soort evoluties, die enorm snel gaan, goed opvolgt om tijdig te kunnen bijsturen. Het nieuwe instrument voor de fiscaliteit, dankzij de zesde staatshervorming, zal ons daar zeker bij kunnen helpen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.52 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.06 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2012

– 23 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2012.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 23/1)

– *De artikelen 1 tot en met 12 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Kaderconventie van de Raad van Europa over de bijdrage van cultureel erfgoed aan de samenleving, opgemaakt in Faro op 27 oktober 2005 en ondertekend op 25 juni 2012

– 2317 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de Kaderconventie van de Raad van Europa over de bijdrage van cultureel erfgoed aan de samenleving, opgemaakt in Faro op 27 oktober 2005 en ondertekend op 25 juni 2012.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, dit ontwerp van decreet lijkt me belangrijk. Het is ook algemeen door de verschillende partijen goedgekeurd. We gaan hiermee uiteindelijk een verbintenis aan die iedereen het recht geeft van cultureel erfgoed te genieten. We promoten tevens een geïntegreerde aanpak hiervan. We willen de toegang tot het erfgoed verbeteren.

In de commissie is wat kritiek geleverd omdat de procedure zo lang duurt. Wat de kaderconventie betreft, behoren wij echter tot de betere leerlingen van de Europese klas. We zijn op dit vlak vooruitstrevend. Ook FARO, het Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed, levert uitstekend werk met betrekking tot het immaterieel cultureel erfgoed.

Wat het cultureel erfgoed betreft, is het Vlaanderen menens. Ik wilde dit gewoon even zeggen. Volgens mij zullen al de verschillende partijen dit ontwerp van decreet straks goedkeuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2317/1)*

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het Energiedecreet van 8 mei 2009 – 2319 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het Energiedecreet van 8 mei 2009.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2319/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Bij artikel 5 heeft de commissie ingestemd met een technische correctie.

Is het parlement het hiermee eens? *(Instemming)*

– *Artikel 5 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen.*

– *De artikelen 6 tot en met 32 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Bij artikel 33 heeft de commissie ingestemd met een technische correctie.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

– *Artikel 33 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen.*

– *De artikelen 34 tot en met 43 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Vera Jans, de heer Bart Van Malderen en de dames Helga Stevens, Katrien Schryvers, Else De Wachter, Lies Jans en Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

– 2339 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw Vera Jans, niet aanwezig, de heer Bart Van Malderen, aanwezig, en de dames Helga Stevens, niet aanwezig, Katrien Schryvers, niet aanwezig, Else De Wachter, niet aanwezig, Lies Jans, aanwezig, en Sonja Claes, verontschuldigd wegens het overlijden van haar moeder, houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Vits, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, collega's, met dit voorstel van decreet maken we het mogelijk dat minderjarigen als persoonlijk assistent optreden bij budgethouders. Veel budgethouders hebben namelijk moeilijkheden om tijdens vakantieperiodes geschikte assistentie te vinden voor een korte periode.

Mevrouw Van der Borgh kon zich vinden in dit voorstel van decreet, maar wijst wel op het verschil met jongeren in voorzieningen, aangezien die op begeleiding kunnen rekenen. Bovendien stelt ze zich, net als mevrouw Vogels, de vraag hoe dit voorstel van decreet zich verhoudt tot het decreet op de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot de hervorming van de wijze van de financiering van de zorg en de ondersteuning van personen met een handicap.

Ik heb naar aanleiding van de discussie over het voorstel van decreet gesteld dat het een kans is voor jongeren om vroeg in aanraking te komen met zorg. Maar zoals ook het Kinderrechtencommissariaat aangeeft, moeten we oppassen voor mogelijke valkuilen. Binnen het perspectiefplan stelt de minister dat men zal werken aan een formeel statuut voor personen die worden tewerkgesteld als persoonlijke assistenten. Ik denk dat het dan ook absoluut noodzakelijk is voor die minderjarigen die door dit voorstel van decreet tewerkgesteld zullen zijn als persoonlijk assistent.

Terwijl buiten de familiale situatie de zaak wel geregeld is – de contracten worden gescreend door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap – kunnen er vooral misbruiken ontstaan binnen de familiale situatie waar er geen gezagsverhouding is tussen werknemer en werkgever. Aan wie wordt het loon betaald? Hoeveel uren wordt er gewerkt? Wat als de minderjarige weigert? Mevrouw Jans stelde dat het fonds een algemene informatietaak heeft en dat de budgethouderverenigingen concrete vragen moeten beantwoorden. Ze wijst erop dat

de afwezigheid van de werkrelatie in de familiale situatie evengoed een probleem is voor meerderjarigen.

Voorzitter, sp.a vraagt aan de minister duidelijk dat de nodige maatregelen zouden worden genomen om mogelijke misbruiken te voorkomen, vooral in de familiale situatie. Dat kan gebeuren via een uitvoeringsbesluit en is conform het perspectiefplan.

Het voorstel van decreet werd met acht stemmen en twee onthoudingen goedgekeurd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2339/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev – 2379 (2013-2014) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein en Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne – 2457 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstellen tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Jan Penris bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev.

Er is een gelijkaardig verzoek van de heer Meremans, maar het stuk van het Vlaams Belang was eerder ingediend.

De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Voorzitter, ik vraag de spoedbehandeling omdat daar een cruciale situatie heerst. Het land staat op de rand van de burgeroorlog.

De voorzitter: De heer Marius Meremans heeft bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein, Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, over het spoedeisende karakter kunnen we kort zijn: de confrontatie tussen voor- en tegenstanders van de regering, tussen – zeg maar – pro-Russische en pro-Europese krachten, is inderdaad al een tweetal maanden aan de gang, maar we zien dat er duidelijk sprake is van een escalatie. Vreedzame betogingen worden uit elkaar geslagen. Er zijn gewelddadige tegenreacties. Eerst waren er enkel gewonden, nu ook al doden. Arrestanten worden gefolterd. Ongecontroleerde groepen mengen zich in het conflict.

Het overleg dat er is geweest, heeft geen oplossing gebracht. Recent heeft het leger zich in het debat gemoeid en gevraagd om op te treden. Dat kan een voorbode zijn van een interventie van het leger.

Als we een zinvol signaal willen geven over de problematiek, moet het vandaag gebeuren, voorzitter. Trouwens, ook in het federale parlement wil men deze week een resolutie ter stemming brengen, heb ik begrepen. Het is het goede moment om een signaal te geven vanuit het parlement, en daarom vraag ik de spoedbehandeling.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over de voorstellen tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die de voorstellen wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De voorstellen tot spoedbehandeling zijn aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev en het voorstel van resolutie van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein, Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne onmiddellijk worden behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de voorstellen van resolutie van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev en van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein, Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne.

Ik stel voor de besprekingen van beide voorstellen van resolutie samen te voegen tot één bespreking. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De bespreking is geopend.

De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Voorzitter, collega's, eind november 2013 zag de president van Oekraïne Janoekovitsj af van de ondertekening van een vrijhandelsverdrag met de Europese Unie, en er werden onderhandelingen opgestart met Rusland rond een strategisch partnerschap. De premier van Oekraïne Azarov verklaarde dat dit gebeurde uit economisch pragmatisme. De EU koopt namelijk ongeveer een derde van de export van Oekraïne. 60 procent van de export, vooral staal, chemische producten en graan, gaat naar voormalige lidstaten van de Sovjet-Unie, vooral Rusland, Wit-Rusland en Kazachstan.

Deze onderhandelingen zouden op 17 december 2013 leiden tot de ondertekening van een aantal overeenkomsten, waarvan de opvallendste een vermindering met een derde van de gasprijs voor het land bij het Russische staatsbedrijf Gazprom was. Terzelfdertijd verleende Rusland een krediet van 10,9 miljard euro aan Oekraïne. Op 19 januari 2014 deelde EU-commissaris voor Uitbreiding Štefan Füle mee dat de Europese Unie verdere onderhandelingen met Oekraïne in de ijskast plaatst.

De toenadering tot Rusland leidde tot massale straatprotesten in Kiev, die op hun beurt aanleiding gaven tot tegenbetogingen van aanhangers van de regering. Vanaf het begin van de protesten zakten verschillende Europese en Amerikaanse politici af naar Kiev om de pro-

Europese betogers te steunen. Dat was in de ogen van de Oekraïense regering een buitenlandse inmenging in een binnenlandse aangelegenheid.

De protesten werden steeds grimmiger en gewelddadiger. In januari werden een aantal wetten ingevoerd die tot doel hebben de vrijheid om te demonstreren te beperken. Zo wordt er in een opsluiting van vijftien dagen voorzien voor het deelnemen aan niet-toegelaten betogingen. Deze wetten gaven op hun beurt weer aanleiding tot een nieuwe protestgolf die uitmondde in een confrontatie met de oproerpolitie op het Onafhankelijkheidsplein, dat ruim twee maanden bezet wordt door pro-EU-activisten. Deze protesten leidden op 22 januari 2014 tot een ware veldslag in Kiev waarbij, naargelang de bron, vijf tot zeven doden vielen. De Oekraïense regering lijkt ondertussen verder te verstarren en noemt de betogers door het buitenland gesteunde provocateurs.

Een oplossing voor de crisis wordt niet dichterbij gebracht door een verstarde Oekraïense regering die afglijdt naar het inzetten van dictatoriale methodes. Een vreedzame en democratische oplossing is enkel mogelijk wanneer de oppositie en de regering tot een vergelijk komen en wanneer de Oekraïners, zowel de oppositie als de regeringsaanhangers, en de Europese Gemeenschap inzien dat een toenadering tussen Oekraïne en Rusland niet noodzakelijk een verwijdering van de Europese Gemeenschap hoeft te betekenen.

Daarom hebben wij een voorstel van resolutie ingediend waarin wij onze bezorgdheid uitdrukken in verband met de escalatie van het geweld in Kiev en de dood van demonstranten, die het gevolg is van deze escalatie, betreuren. Wij verklaren dat een toenadering van de Oekraïne tot Rusland niet noodzakelijk een verwijdering inhoudt van de Europese Gemeenschap. Wij veroordelen dan ook het geweld van de ordetroepen tegen de demonstranten in Kiev. We roepen de Oekraïense regering op om de mensenrechten te respecteren en elke vorm van geweld tegen democratische opposanten te vermijden. We roepen de internationale gemeenschap op om bij verdere schendingen van de mensenrechten door de Oekraïense regering gepaste sancties in te voeren tegen de verantwoordelijke regeringsleden, maar sancties ten aanzien van de Oekraïense bevolking te vermijden. We roepen zowel de Oekraïense regering als de oppositie op om over te gaan tot een vreedzame oplossing van deze crisis. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, de collega heeft al enigszins de achtergrond geschetst. Men zou zich natuurlijk kunnen afvragen waarom economische samenwerkingsakkoorden, hetzij met de Europese Unie, hetzij met Rusland, tot dergelijke confrontaties leiden. Dat is natuurlijk omdat er achter het sluiten van een dergelijke samenwerkingsovereenkomst een heel proces zit. Wie een associatieovereenkomst met de Europese Unie aangaat, verbindt zich ook tot een aantal hervormingen, op het vlak van justitie, van het gerechtelijk apparaat, strijd tegen corruptie, verbetering van het ondernemingsklimaat enzovoort. Als men dan de switch maakt naar samenwerking met Rusland, dan betekent dat dat die geplande hervormingen niet doorgaan. Het gaat dus niet alleen over economische samenwerking, het gaat ook over een goed functionerende democratie, over de 'rule of law', over vrijheid van vereniging, over persvrijheid, over onafhankelijke rechtbanken. Het gaat eigenlijk over een heel maatschappijmodel voor een natie van 45 miljoen mensen in een land dat qua oppervlakte nog groter is dan Frankrijk.

In het optreden van Moskou zit toch wel enige lijn, want enkele maanden geleden – het is een beetje tussen de plooiën van het nieuws gevallen – heeft zich precies hetzelfde scenario voorgedaan in Armenië, dat ook op Europese koers zat en plots een switch gemaakt heeft richting Moskou.

Zoals u allemaal weet, staat de situatie op het punt om verder te escaleren. De vraag is of we nu aan de oostgrens van de Europese Unie een bevriende natie met een

associatieovereenkomst met de EU krijgen, dan wel chronische instabiliteit of een dictatoriaal regime.

Collega's, dit parlement is rechtstreeks betrokken omdat, indien een associatieovereenkomst was afgesloten, die associatieovereenkomst ook hier in dit parlement zou worden goedgekeurd. Dit parlement is rechtstreeks betrokken omdat we in het Vlaams buitenlands beleid altijd bijzondere aandacht gehad hebben voor het oostelijk nabuurschapsbeleid van de Europese Unie. Ik denk dat we met dit voorstel van resolutie de democratische en Europese krachten in de Oekraïne een hart onder de riem kunnen steken. Daarom roep ik op om dit voorstel van resolutie goed te keuren.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, als u vraagt of nog iemand het woord wilt, moet u wel even rondkijken.

De voorzitter: Mijnheer Kennes, alstublieft! Ik geef iedereen altijd het woord. Ik pik dit soort opmerkingen niet.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, collega's, als christendemocraten zijn wij lid van de Europese Volkspartij. We volgen dit net als u op, met een bijzondere betrokkenheid omdat onze zusterpartijen, de Oedar van Vitali Klitsjko en de Batkivshchyna van Joelija Timosjenko, aan de kant van de oppositie staan. Ze zijn mee slachtoffer van de repressie die heel wat Oekraïners treft.

Oekraïne is lid van de Raad van Europa en betrokken bij de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens. De schendingen op dat punt werden al aangehaald. De ngo's, religieuze organisaties, internet, politieke partijen, oppositie, acties: alles wordt onder controle gesteld en de kop ingedrukt. We kunnen daar als Europese politici de ogen niet voor sluiten. Het is de plicht van alle parlementen, ook het Vlaams Parlement, om een signaal te geven.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de voorstellen van resolutie houden.

■

ONTWERP VAN DECREET van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2012

– 23 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
43 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
58 leden hebben ja geantwoord;
41 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Deckx.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Franssen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Claes.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Bastiaens.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik wil benadrukken dat wij opnieuw om menselijke redenen stemafspraken maken met leden van de meerderheid.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Kaderconventie van de Raad van Europa over de bijdrage van cultureel erfgoed aan de samenleving, opgemaakt in Faro op 27 oktober 2005 en ondertekend op 25 juni 2012
– 2317 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het Energiedecreet van 8 mei 2009
– 2319 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

- 99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 85 leden hebben ja geantwoord;
- 14 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Vera Jans, de heer Bart Van Malderen en de dames Helga Stevens, Katrien Schryvers, Else De Wachter, Lies Jans en Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

– 2339 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

- 104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 82 leden hebben ja geantwoord;
- 22 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frank Creyelman, Filip Dewinter en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen betreffende de situatie in Kiev

– 2379 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

- 103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 15 leden hebben ja geantwoord;
- 65 leden hebben neen geantwoord;
- 23 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karim Van Overmeire, Ward Kennes, Jan Roegiers, Bart Tommelein en Marc Hendrickx en de dames Sabine Poleyn en Mia De Vits betreffende de recente ontwikkelingen in Oekraïne
– 2457 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

103 leden hebben ja geantwoord;

1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van de dames Else De Wachter, Katrien Schryvers en Helga Stevens, de heer Bart Van Malderen en de dames Sonja Claes en Lies Jans tot besluit van de op 21 januari 2014 door mevrouw Else De Wachter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de lange wachttijden in de bijzondere jeugdzorg
– 2370 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, collega's, ik ga niet in op de problematiek die aan de basis van de interpellatie van mevrouw De Wachter ligt. Mijn fractie zal de drie moties goedkeuren, want er staan terechte bekommernissen in.

Wel moet het ons van het hart dat de motie van de meerderheid een duidelijke aanklacht is van het falen van de eigen minister. Want wat vraagt de meerderheid? Zowel in deze als in de vorige legislatuur – ook toen bestond het probleem – bepaalden dezelfde partijen het beleid. Nu, na twee legislaturen, durft de meerderheid aan de minister te vragen om dringend werk te maken van onder meer de capaciteitsproblemen in de gesloten en halfopen instellingen voor meisjes en jongens. Nu durft de meerderheid het ook aan om aan de eigen minister te vragen een actieplan voor jeugdhulp op te stellen. En ik zou nog vier andere bekommernissen kunnen vermelden.

Terecht vraagt men dat daar werk van wordt gemaakt. Ik betreur het alleen dat men dat niet heeft gedaan bij het begin van deze legislatuur, want ook toen was er nood aan een actieplan voor jeugdhulp en aan het wegwerken van capaciteitsproblemen. Wij betreuren dat erg. Ik dring er dus op aan dat men in de volgende legislatuur de verrotting een halt toeroept en vanaf de eerste dag inspanningen levert om een definitieve oplossing uit te werken.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
94 leden hebben ja geantwoord;
10 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts, de dames Gwenny De Vroe en Lydia Peeters en de heer Bart Tommelein tot besluit van de op 21 januari 2014 door mevrouw Else De Wachter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de lange wachttijden in de bijzondere jeugdzorg – 2372 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Mevrouw Van der Borgh, ze zal met veel plezier aan de Vlaamse Regering worden overgezonden. (*Applaus bij Open Vld, LDD en Groen*)

■

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 21 januari 2014 door mevrouw Else De Wachter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de lange wachttijden in de bijzondere jeugdzorg – 2378 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
15 leden hebben ja geantwoord;
58 leden hebben neen geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik heb mij onthouden, om even de hypocrisie van de leden van de meerderheid te kunnen aankaarten. Het enige wat in deze motie staat, is dat we de Vlaamse Regering vragen om eindelijk de nodige initiatieven te nemen om de motie van aanbeveling op de maatschappelijke beleidsnota Jeugdzorg, die hier unaniem, over alle partijgrenzen heen is goedgekeurd, uit te voeren. En zelfs dat kan een meerderheid niet goedkeuren. Hoe hypocriet kan men zijn? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

■

MOTIE van de heren Bart Tommelein, Sas van Rouveroij, Jean-Jacques De Gucht, Jo De Ro en Peter Gysbrechts tot besluit van de op 21 januari 2014 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de opdracht van een marktonderzoeker bij de VRT die tevens politiek adviseur is van de Vlaamse minister-president

– 2374 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
40 leden hebben ja geantwoord;
57 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Wim Wienen en Chris Janssens en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 21 januari 2014 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de opdracht van een marktonderzoeker bij de VRT die tevens politiek adviseur is van de Vlaamse minister-president

– 2373 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
14 leden hebben ja geantwoord;
58 leden hebben neen geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 12 februari 2014 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.39 uur.*

■

Voorlopige Versie